

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

รณัท อัครวมงคล

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ธนต์ อัครมงคล

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

พฤษภาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

COMPENTENCIES OF ADMINISTRATORS IN MANAGING EDUCATION INSTITUTIONS
IN THE DIGITAL EAR, UNDER CHIANGRAI EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Educational Administration

May 2025

Copyright 2025 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ของ ธนัท อัครมงคล

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงพร อุ่นจิตต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(รองศาสตราจารย์ ดร. โสภา อำนวยรัตน์)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กษิณิฎฐ์ มีพรหม)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. รักษิต สุทธิพงษ์)

เรื่อง:	สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ธนัท อัครวมงคล, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (การบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2567
อาจารย์ที่ปรึกษา:	รองศาสตราจารย์ ดร. โสภา อำนวยรัตน์
คำสำคัญ:	สมรรถนะของผู้บริหาร, การบริหารสถานศึกษา, ยุคดิจิทัล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.985 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกช่วงอายุ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกประสบการณ์ทำงาน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title: COMPETENCIES OF ADMINISTRATORS IN MANAGING EDUCATION INSTITUTIONS
IN THE DIGITAL AGE, UNDER CHIANGRAI EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

Author: Tanat Atsawamongkhon, Independent Study: M.Ed. (Educational Administration),
University of Phayao, 2024

Advisor: Associate Professor Dr. Sopa Umnuyarat

Keywords: Executive Competency, Educational Institution Administration, Digital Age

ABSTRACT

The purpose of this research was to study teachers' opinions on the competency of school administrators in the digital age. Under Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2, to compare teachers' opinions on the competence of administrators in school administration institutions in the digital age under the Chiang Rai Primary Educational Service Area Office, Area 2 classified by gender, age and work experience. The sample group included 302 teachers in educational institutions under Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2. The instrument used was a 5 level. The consistency index value is 1.00, estimation scale questionnaire with a confidence value of 0.985. The statistics in the analysis were frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test and One-way ANOVA. The results of the research found that 1) the level of competence of administration in managing educational institutions in the digital era Under the Chiang Rai Primary Educational Service Area Office 2, overall each aspect was at a high level, 2) the results of comparison of teachers' opinions on the competence of administration in managing educational institutions in the digital age. Under Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2, classified by gender, it was found that there was no statistically significant difference. 3) the results of comparison of teachers' opinions on the competence of administration in managing educational institutions in the digital age. Under the Chiangrai Primary Educational Service Area Office, Area 2, age grouping was found to be significantly different at the .05 level. and 4) the results of comparison of teachers' opinions on the competence of administrator in managing educational institutions in the digital age. Under the Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2, classified by work experience, it was found to be difference statistically significant at the .05 level.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.โสภณ อำนาจรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ปรึกษา ตลอดจนตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่งจนการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองสำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันติ บุณยชาติ ประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและประธานหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ดร.นริศรา เสือคล้าย อาจารย์สาขาวิชาวัดและ ประเมินผลการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยาและนายสยาม ตาวงค์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านขุนสรวย ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ ในการศึกษาค้นคว้า จนทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบพระคุณ ครูผู้สอน ทั้ง 14 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างยิ่ง ในการเก็บข้อมูลและตอบแบบสอบถาม

ขอขอบพระคุณ ครูบาอาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่าน และมหาวิทยาลัยพะเยา ที่ประสิทธิ์ประสาท วิชาความรู้ทั้งปวง และคอยให้คำแนะนำระหว่างการศึกษาโดยตลอดเหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบ ขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัวที่สนับสนุนและคอยให้กำลังใจทุกเวลาที่เหนื่อยล้า ให้ความ ช่วยเหลือทุก ๆ ด้าน จนการเรียนรู้ผ่านพ้นได้ดี

ท้ายนี้ ผู้ศึกษาขอน้อมรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ที่ในสากลโลก อันเป็นที่พึ่งให้ผู้ศึกษามีสติปัญญาในการศึกษาค้นคว้าให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษา ขอให้เป็นกตเวทิตาแต่บิดา มารดา ครอบครัวของผู้ศึกษา ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ และบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้ศึกษา จนสามารถทำการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ธนัท อัครมงคล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	8
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	17
บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
กรอบแนวคิดในการวิจัย	38

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2	47
ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์ทำงาน	54
บทที่ 5 บทสรุป	66
สรุปผลการวิจัย.....	66
อภิปรายผลการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม.....	73
ภาคผนวก.....	80
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	81
ภาคผนวก ข รายนามหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย	82
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	83
ภาคผนวก ง เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	89
ประวัติผู้วิจัย.....	91

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	21
ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
ตาราง 3 แสดงจำนวนและคำร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2	47
ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้าน ความสามารถการรับรู้ดิจิทัล.....	48
ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสื่อสารและการ ทำงานเป็นทีม	49
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการแก้ไขปัญหา..	50
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยี ดิจิทัล	52
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ยุคดิจิทัล	53
ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ	54
ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของ ผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามอายุ ภาวพรหมและรายด้าน	55

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามอายุ	56
ตาราง 13 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ	57
ตาราง 14 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ	58
ตาราง 15 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการแก้ไขปัญหา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ	58
ตาราง 16 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ	59
ตาราง 17 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ	60
ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ภาพรวมและรายด้าน	60
ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกประสบการณ์ทำงาน.....	61
ตาราง 20 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	62

ตาราง 21 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	63
ตาราง 22 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการแก้ไขปัญหา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	64
ตาราง 23 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	64
ตาราง 24 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน	65

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	38
--	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันโลกกำลังเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสาร และสารสนเทศจากทุกมุมโลกสามารถถ่ายทอดส่งต่อกันได้อย่างไร้ขีดจำกัด การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ทุกที่ ทุกเวลาแบบก้าวข้ามพรมแดนผ่านระบบเครือข่าย ด้วยเหตุนี้ การจัดการศึกษาของชาติจึงจำเป็นต้อง มุ่งพัฒนาทักษะของเยาวชน ครู และผู้บริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับโลกยุคดิจิทัลที่ทุกคนต้อง เรียนรู้ตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2562 หมวดที่ 1 บททั่วไป ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายและหลักการ ตามมาตรา 6 บัญญัติไว้ว่า การจัดการศึกษาจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมและมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และหมวดที่ 5 ได้กล่าวถึง การบริหารและการจัดการศึกษา ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ตามมาตราที่ 36 บัญญัติไว้ว่าให้สถานศึกษาในกำกับของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคลและอาจจัดเป็นส่วนราชการหรือเป็นหน่วยงานในกำกับ ของรัฐ ยกเว้นสถานศึกษาเฉพาะทางตามมาตรา 21 ให้สถานศึกษาดังกล่าวดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหาร และการจัดการที่เป็นของตนเองมีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ในการกำกับดูแลของสภากาการศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษา (พระราชบัญญัติว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546, 2562, 30 เมษายน)

การศึกษาในยุคดิจิทัล (Digital) เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน” ตามโมเดลประเทศไทย 4.0 เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศจากปัญหาในอดีต ที่ไม่อาจนำประเทศไปสู่การพัฒนาได้ เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่ การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม การจัดการเรียนการสอนในยุคนี้ หน่วยงานสถานศึกษาครูและนักเรียนจะต้องมีการปรับตัวเอง ซึ่งครูเป็นแหล่งสร้างนวัตกรรมมีการ ทำงานร่วมกันเป็นทีม กระตุ้นสร้างแรงขับเคลื่อนให้ผู้เรียน อำนวยความสะดวก ออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีดิจิทัล เรียนรู้เศรษฐกิจฐานความรู้ที่มีอยู่ในทุกหนทุกแห่ง บนโลกนี้ เรียนรู้โดยคำนึงถึงบริบทภายนอกและตอบสนองถิ่นที่อยู่มาผสมผสานเชิงสร้างสรรค์ เกี่ยวข้องกับสังคม เรียนรู้ข้อมูลขนาดใหญ่บนโลกออนไลน์ เพื่อสร้างนวัตกรรมที่ตอบสนอง ต่อตลาดแรงงาน และความต้องการของสังคมโลก การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ปัจจัย คือ อินเทอร์เน็ต ความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม เน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

เพื่อสร้างศักยภาพสูงสุดของเยาวชนไปพร้อมกัน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ผู้เรียนมีความรอบรู้ สิ่งรอบตัวที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคต 2) ด้านทักษะมีทักษะเทคโนโลยี ทักษะการทำงาน ทักษะการเงินธนาคาร ทักษะการแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหาการคิดวิเคราะห์บูรณาการเชิงสร้างสรรค์ การจัดการบุคคล การประเมิน ทักษะการตัดสินใจและความยืดหยุ่นในสถานการณ์ที่เหมาะสม ทักษะการบริการ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนในศตวรรษที่ 21 และ 3) ด้านคุณลักษณะ ได้แก่ มีความอดทน กล้าคิด กล้าทำ ทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความฉลาดทางอารมณ์ มีคุณธรรมมีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย มีความมุ่งมั่นสร้างสรรค์ (เพ็ญจันทร์ สินธุเขต, 2560) ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาการศึกษาการคิดเชิงกลยุทธ์เพื่อให้เกิดนวัตกรรมการศึกษาใหม่ ๆ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนทัศนคติและแนวคิดการบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ก้าวทันโลกเทคโนโลยี (จุฬาลักษณ์ โสรพันธ์, 2564) สถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคนี้ ที่สภาพแวดล้อมภายนอกได้เข้ามามีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เป็นทั้งปัจจัยเอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2561) ในฐานะผู้นำองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนสถาบันให้บรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจ พวกเขาจำเป็นต้องแสดงแบบอย่างที่ดีในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ต้องก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากผู้บริหารเป็นกลไกหลักในการปรับเปลี่ยนทั้งแนวปฏิบัติและวัฒนธรรมสถานศึกษา ผู้นำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจึงเปรียบเสมือนตัวแทนของนวัตกรรมและวิธีการทำงานรูปแบบใหม่ (Sheninger, 2014) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษา การคิดเชิงกลยุทธ์เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ ๆ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนทัศนคติและแนวการบริหารของตนเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลที่เกิดขึ้น เพื่อให้ก้าวทันเทคโนโลยี (จุฬาลักษณ์ โสรพันธ์, 2564)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลตลอดจนมีสมรรถนะดิจิทัล เพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ มีความทันสมัย และเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

จากแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในพันธกิจข้อที่ 6 พัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานต้นสังกัดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมกับบริบท โดยใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) และในเป้าประสงค์ที่ 3 ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาตอบสนองทิศทางการพัฒนาองค์กร กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาผู้บริหาร

ครู และบุคลากรทางการศึกษา สู่ความเป็นมืออาชีพ ทั้งนี้ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2, 2567) แสดงว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ต้องการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) ซึ่งผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์และนำพาองค์กรไปสู่เป้าหมาย และการที่จะนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพได้นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะดิจิทัล รวมไปถึงการมีบทบาทในฐานะผู้นำทางวิชาการ วางแผนเพื่อนำองค์กรสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจอย่างถูกต้อง บทบาทในฐานะผู้นำครู และบุคลากรทางการศึกษา บทบาทการเป็นผู้นำที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วของโลก โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ต้องรู้และเข้าใจวิธีการพัฒนาผู้บริหารในการบริหารจัดการสถานศึกษา เตรียมองค์กรให้พร้อมสำหรับยุคดิจิทัลและเทคโนโลยีแห่งอนาคต

ด้วยความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล และเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์การทำงาน ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 สามารถนำไปเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับกำหนดเป็นแนวทางหรือนโยบายการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารศึกษายุคดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 อยู่ระดับใด
2. ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงานมีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกัน
2. ครูที่มีอายุต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกัน
3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำนวน 141 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,349 คน (กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ข้อมูลวันที่ 28 พฤษภาคม 2567)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) เทียบขนาดของประชากรที่ 1,400 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 302 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นเกณฑ์ แล้วนำมากำหนดสัดส่วนตามขนาดของกลุ่มประชากรในแต่ละกลุ่ม

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของเนื้อหาจากศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการรับรู้ดิจิทัล
2. ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม
3. ด้านการแก้ไขปัญหา
4. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุและประสบการณ์ทำงาน ประกอบด้วย

1. เพศ
 - 1.1 ชาย
 - 1.2 หญิง
2. อายุ
 - 2.1 น้อยกว่า 30 ปี
 - 2.2 31–40 ปี
 - 2.3 41–50 ปี
 - 2.4 50–60 ปี
3. ประสบการณ์การทำงาน
 - 3.1 น้อยกว่า 5 ปี
 - 3.2 ตั้งแต่ 5–10 ปี
 - 3.3 มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ดังนี้

1. ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล
2. ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม
3. ด้านการแก้ไขปัญหา
4. ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ประกอบด้วย 14 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน 141 แห่ง ครอบคลุม 5 อำเภอ คือ อำเภอแม่ลาว อำเภอพาน อำเภอแม่สรวย อำเภอป่าแดดและอำเภอเวียงป่าเป้า

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะผู้บริหารยุคสถานศึกษายุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางสังคมได้อย่างเหมาะสม ผสมผสานระหว่างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ สามารถบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด ประกอบด้วย

1.1 ด้านความสามารถในการรับรู้ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา จัดการ วิเคราะห์ ประเมิน และใช้ข้อมูลและเนื้อหาบนโลกดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย มีจริยธรรม และมีความรับผิดชอบ

1.2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม

1.2.1 การสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้รูปแบบออนไลน์ที่หลากหลาย ตามบริบทและวัฒนธรรมบนโลกดิจิทัล

1.2.2 การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มบุคคลเข้าด้วยกันเพื่อทำงานตามวัตถุประสงค์ มีการวางแผน กำหนดบทบาทและใช้ทรัพยากรร่วมกัน ประสานความรู้ร่วมกัน แก้ไขปัญหา เพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา

1.3 ด้านการแก้ไขปัญหา หมายถึง ความสามารถในการระบุปัญหา วิเคราะห์ปัญหา หาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการระบุความต้องการ การเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์ และปรับตัวได้ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ

1.4 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง หมายถึง ความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสืบค้น รวบรวม ประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ สามารถจัดการและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการมีทักษะขั้นสูงในการพัฒนาสื่อหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเป็นหลัก มีการสร้างสรรค์และสนับสนุนเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยี

ดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ด้านดิจิทัล เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

3. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

4. สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงานที่จัดการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ประกอบด้วย 14 กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ กลุ่มเครือข่ายฯ อำเภอป่าแดด, กลุ่มเครือข่ายฯ อำเภอแม่ลาว, กลุ่มเครือข่ายฯ พานอุตร, กลุ่มเครือข่ายฯ ป่าหุ่งพาน สันติภาพ, กลุ่มเครือข่ายฯ พานบูรพา, กลุ่มเครือข่ายฯ พานทักษิณ, กลุ่มเครือข่ายฯ สันติศรีเวียง, กลุ่มเครือข่ายฯ เวียงกาหลงวนาเทวี, กลุ่มเครือข่ายฯ แม่จันเจดีย์ใหม่, กลุ่มเครือข่ายฯ ป่าแดด-แม่สรวย, กลุ่มเครือข่ายฯ แม่พริก-ศรีถ้อย, กลุ่มเครือข่ายฯ เจดีย์หลวง-ท่าก้อ, กลุ่มเครือข่ายฯ ห้วยไคร้และกลุ่มเครือข่ายวาวี

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

ประโยชน์ในด้านวิชาการ

1. ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
2. ผลการวิจัยทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน

ประโยชน์ในด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพต่อไป
2. ผลการวิจัยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับกำหนดเป็นแนวทางหรือนโยบายการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
 - 1.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 1.2 การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ
 - 2.1 ความหมายของสมรรถนะ
 - 2.2 ความสำคัญของสมรรถนะ
 - 2.3 ประเภทของสมรรถนะ
3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
 - 3.1 ความหมายของสมรรถนะดิจิทัล
 - 3.2 ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัล
 - 3.3 องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัล
4. บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นการบริหารที่เปลี่ยนแปลงการศึกษา และการบริหารเทคโนโลยีให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษา ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย เพื่อสอดคล้องนโยบายและเป้าหมายพร้อมทั้งครอบคลุมภารกิจของสถานศึกษา

ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

ธันสรณ์ พลอยทับทิม (2559) ได้กล่าวว่าการจัดการสถานศึกษา เป็นการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในสถาบันการศึกษา ครอบคลุมการทำงานจาก 4 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายการศึกษา ฝ่ายการเงิน ฝ่ายบุคลากร และฝ่ายกิจการทั่วไป การบริหารงานการศึกษาอย่างร่วมมือกันของทุกฝ่ายจะนำไปสู่

กิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาผู้คนในสังคม ทั้งในเรื่องจริยธรรม ร่างกาย อารมณ์ และสังคม เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ได้กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินภารกิจอย่างมีระบบ ซึ่งการบริหารสถานศึกษาประกอบด้วย การจัดการใน 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานการเงิน การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่ในการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ของสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิผล

สุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง (2561) ได้กล่าวว่า กระบวนการทำงานอย่างเป็นระบบของผู้บริหารครอบคลุมการจัดการ 4 ด้านหลัก ได้แก่ งานวิชาการ งานการเงิน งานบุคลากร และงานบริหารทั่วไป โดยผู้บริหารมีภารกิจสำคัญในการจัดกิจกรรมทางการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิผล

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2565) ได้กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึง การบริหารการศึกษาเป็นการทำงานร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการจัดการศึกษา ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาโดยมุ่งใช้งานทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการพัฒนาของนักเรียนในด้านความรู้ ทักษะ ความคิด ทักษะคิด ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรม โดยใช้วิธีการจัดการที่เหมาะสม การอำนวยความสะดวก และการพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษาหมายถึง กระบวนการหรือกิจกรรมที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาภายในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสมาชิกในสังคมให้มีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ ขั้นตอนในการบริหารสถานศึกษา โดยรวมแล้วมีการแบ่งงานเป็นฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายงานวิชาการ ฝ่ายงานงบประมาณ ฝ่ายบริหารงานบุคคลและฝ่ายบริหารงานทั่วไป ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาทักษะ ความรู้ คุณธรรม และค่านิยมให้กับนักเรียนผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและมีระบบ นอกจากนี้ยังเน้นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ในการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อให้สถานศึกษามีคุณภาพและนักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสมในด้านความรู้ ทักษะ คุณธรรม และจริยธรรมในการดำรงชีวิตประจำวัน การบริหารสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ผู้เกี่ยวข้องทุกคนมีส่วนร่วมในการทำให้เกิดการพัฒนาและความสำเร็จในการศึกษาและการเรียนรู้ในสถานศึกษา

การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) ได้กล่าวว่า การจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่มีเทคโนโลยีเป็นแรงขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว การบริหารการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืนจึงกลายเป็นทักษะที่สำคัญของสถานศึกษาในการจัดการศึกษาตามยุคดิจิทัล โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างนวัตกรรมในด้านนวัตกรรมการเรียนรู้และการบริหาร ซึ่งก็คือสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม อย่างไรก็ตามการนำแนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไปสู่การเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมให้ประสบผลสำเร็จนั้นเป็นอีกหนึ่งความท้าทายสำหรับผู้บริหารแต่ละแห่งที่จะต้องใช้ศิลปะในการบริหาร โดยเฉพาะในการจัดการการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษายุคดิจิทัล ให้ครูยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงถือเป็นภารกิจสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในสถานศึกษาที่มีความซับซ้อนและท้าทาย โดยหลักการจัดการสถานศึกษาที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงกิจกรรมหลัก 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การกำหนดแนวของสถานศึกษา (Setting Direction)
2. การพัฒนาทรัพยากรบุคคล (Developing People)
3. การปรับปรุงการออกแบบองค์กรให้ตรงกับความต้องการที่เปลี่ยนไป (Redesigning the Organization to Meet Changing Demand)

ในการดำเนินการเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ตามกิจกรรมหลักทั้ง 3 นี้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องยอมรับและเป็นแบบอย่างในการนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้กับตนเองก่อนที่จะเผยแพร่ หรือสนับสนุนให้ครูได้ใช้

จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561) ได้กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยีการสื่อสารและคอมพิวเตอร์ เพื่อให้สามารถเลือกใช้อย่างเหมาะสมคุ้มค่า และเพียงพอ โดยเฉพาะผู้บริหารในโครงการพระราชริฏของกระทรวงศึกษาธิการที่ร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาการศึกษาของชาติ ผู้บริหารต้องแสดงศักยภาพในการบริหารและปรับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้ทันสมัย และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีผลดีต่อภาพลักษณ์ของสถานศึกษาในชุมชน และทำให้สถานศึกษาเป็นที่น่าเชื่อถือในด้านการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2561) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการทำงานของสถานศึกษาในหลากหลายด้าน รวมถึงการจัดการการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ การจัดการทรัพยากรบุคคล การบริหารสถานและสภาพแวดล้อมการบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยงานของสถานศึกษาทุกด้านจำเป็นต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้น การใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) จึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในทุกด้านของงาน

สงบ อินทรมณี (2562) ได้กล่าวว่า แนวทางสำคัญในการพัฒนาระบบบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพผู้เรียนคือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและการสื่อสาร ซึ่งช่วยให้ทุกภาคส่วน ทั้งครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสาร สื่อการเรียนรู้ และบริการต่าง ๆ พร้อมกับการวางแผนและดำเนินการพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อให้บริการที่มีประสิทธิภาพในอนาคต

อิสรา หาญรักษ์ (2563) ได้กล่าวว่า การบริหารงานในสถานศึกษาที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการบริหาร เพราะการที่จะบริหารงานให้สำเร็จตามที่มุ่งหวัง จะต้องมียุทธศาสตร์ขั้นตอนพื้นฐาน 3 ประการ คือ ยุทธศาสตร์ทางมนุษย์ ยุทธศาสตร์ทางเทคนิค และยุทธศาสตร์ทางความคิดรวบยอด และต้องฝึกฝนให้เกิดขึ้นกับตัวเอง สถานศึกษาซึ่งเป็นองค์การทางการศึกษา ซึ่งแตกต่างไปจากองค์การอื่น การบริหารโรงเรียนมีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนา 5 ตามแนวคิดของ Drake and Roe คือ ยุทธศาสตร์ทางความรู้ความคิด ยุทธศาสตร์ทางเทคนิค ยุทธศาสตร์ทางการศึกษา และการสอน ยุทธศาสตร์ทางมนุษย์และยุทธศาสตร์ทางความคิดรวบยอด ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องฝึกฝนยุทธศาสตร์ทั้ง 5 ประการนี้ให้เกิดความชำนาญ จึงจะบริหารงานได้ดีมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ

ดาวรรุวรรณ ถวิลการ (2564) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลนั้นมีความสำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาและการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาเป็นอย่างมาก ทั้งนี้สามารถเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารจัดการเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถก้าวข้ามขีดจำกัดในเรื่องภาวะฉุกเฉินต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถทำงานได้แม้ว่าสถานการณ์ภายนอกจะไม่ปกติ เนื่องจากสามารถใช้เทคโนโลยีที่มีการพัฒนาขึ้นมาอย่างมากมาหลายรูปแบบให้การทำงานเป็นไปได้ในท่ามกลางความเป็นไปไม่ได้อื่น ๆ ซึ่งถือว่าเป็นความท้าทายใหม่ที่ผู้บริหารจะต้องเรียนรู้และพัฒนาให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เจริญก้าวหน้าอย่างมากนี้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการและการเรียนรู้ร่วมกันอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มีความสำคัญในการเร่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสภาพแวดล้อมที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเร่ง ความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลได้เน้นที่การจัดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน โดยต้องพิจารณาหลักการที่สำคัญดังนี้

1. การกำหนดทิศทางของสถานศึกษา การกำหนดทิศทางที่ชัดเจนและเข้าใจในการพัฒนาสถานศึกษาให้เข้ากับยุคดิจิทัล เพื่อสร้างนวัตกรรมในการเรียนรู้และการบริหารศึกษาในสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม

2. การพัฒนาบุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความเข้าใจในเทคโนโลยีและการสื่อสาร เพื่อเลือกใช้ให้เหมาะสมและคุ้มค่า นอกจากนี้ยังต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ และการทำงานในยุคดิจิทัล

3. การทบทวนการออกแบบสถานศึกษา การปรับเปลี่ยนโครงสร้างและกระบวนการทำงาน ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เพื่อให้สามารถ ดำเนินการและให้บริการผู้เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงเกิด ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อผู้บริหารสามารถทำความเข้าใจและนำแนวทางนี้มาปรับใช้ให้ เหมาะสมกับสถานศึกษาของตน และสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำงาน ในสถานศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ

ความหมายของสมรรถนะ

David (2008) ได้กล่าวว่า คุณสมบัติที่ซ่อนอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้จะช่วยกระตุ้น ให้บุคคลสามารถทำผลงานในหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบให้ดีกว่าหรือสูงกว่าเกณฑ์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้

Scott (2009) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ คือ ความรู้, ทักษะ และคุณสมบัติที่สัมพันธ์กัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อภารกิจสำคัญของตำแหน่งงาน กลุ่มความรู้ ทักษะ และลักษณะดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับ ผลลัพธ์ของตำแหน่งงานนั้น ๆ และสามารถวัดผลเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับ รวมถึง เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้ผ่านการอบรมและการพัฒนา

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2559) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง สมรรถนะหมายถึงลักษณะ ความสามารถของบุคคลที่ปรากฏผ่านพฤติกรรมซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงานให้มีประสิทธิภาพ โดยสะท้อน จากพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่เชื่อมโยงกัน สามารถวัดและสังเกตได้ อาจมีได้จากพรสวรรค์หรือสามารถพัฒนาได้ผ่านการปฏิบัติ การฝึกอบรม และการพัฒนา

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะโดยรวมของบุคคล ที่แสดงออกมาในเชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะภายในที่จะช่วย ผลักดันบุคคลนั้น ให้สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย สามารถขับเคลื่อนองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2560) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หรือความสามารถเชิงสมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะของปัจเจกบุคคลที่มีความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่และความรับผิดชอบ ทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามที่สถานศึกษาวางเป้าหมายไว้ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

คุณลักษณะที่แสดงออกให้เห็นภายนอก ได้แก่ ความรู้ พฤติกรรมที่แสดงออก ทักษะ และคุณลักษณะที่แฝงอยู่ภายใน เช่น ทศนคติ ความเชื่อ ความฉลาดทางอารมณ์ไอคิว และแรงจูงใจ

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2560) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ แสดงออกมาในรูปของขีดความสามารถศักยภาพ สมรรถนะหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่สถานศึกษาคาดหวัง และอยากให้บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งจำเป็นจะต้องมี

สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่นำมาประยุกต์ใช้เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จ เช่น การดำเนินชีวิตประจำวัน การศึกษาเรียนรู้ การประกอบอาชีพ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะ (Attributes) ที่เกี่ยวข้องกัน อาจเกิดได้จากพรสวรรค์หรือเสริมสร้างขึ้นได้โดยผ่านการปฏิบัติ การฝึกอบรมและการพัฒนา ทำให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จตามที่สถานศึกษาวางเป้าหมายไว้ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ คุณลักษณะที่แสดงออกให้เห็นภายนอก และคุณลักษณะที่แฝงภายใน

ความสำคัญของสมรรถนะ

นภารัตน์ หอเจริญ (2559) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จและเป้าหมายขององค์กร โดยสมรรถนะเป็นชุดพฤติกรรมในการทำงานที่ประกอบด้วยความรู้ ทศนคติ หรือคุณสมบัติพิเศษของแต่ละบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลสามารถดำเนินงานตามหน้าที่ให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และสมรรถนะสามารถประเมินได้ สังเกตเห็นได้ และสามารถพัฒนาได้เช่นกัน

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2559) กล่าวว่า สมรรถนะมีบทบาทสำคัญต่อตนเองและองค์กร เนื่องจากสมรรถนะเกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งสามารถนำแนวคิดเรื่องสมรรถนะไปประยุกต์ใช้ในการคัดเลือกและสรรหาบุคลากร การประเมินผลงาน การพัฒนาวิชาชีพ การวางแผน สืบทอดตำแหน่ง และการกำหนดค่าตอบแทนต่างๆ เป็นต้น

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะไว้ว่าสมรรถนะมีความสำคัญต่อองค์กรในแง่การดำเนินงาน การปฏิบัติงานของบุคลากร รวมทั้งมีบทบาทสำคัญที่จะส่งผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะมีผลต่อการนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ

ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี และจินตกานต์ สุธรรมดี (2560) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะมีบทบาทสำคัญต่อการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานหรือต่อการพัฒนาบุคคลให้ตรงตามความต้องการขององค์กร อีกทั้งยังช่วยในการตรวจสอบและประเมินผลงานของบุคลากร

ในองค์กรได้อย่างชัดเจน ทำให้บุคลากรภายในองค์กรพัฒนาไปในแนวทางเดียวกันและสร้างขวัญกำลังใจในการทำงาน ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมและมีความผูกพันร่วมกันในการสร้างผลงานให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพจนกลายเป็นวัฒนธรรมขององค์กร

สรุปได้ว่า ความสำคัญของสมรรถนะ คือ ความสำเร็จและเป้าหมายของสมรรถนะขององค์กรความสัมพันธ์การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การสรรหา คัดเลือกบุคลากรการประเมินผลปฏิบัติงาน พร้อมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ประเภทของสมรรถนะ

ไบรอันท์และพอสตี (Bryant and Poustie, 2001) ได้แบ่งประเภทสมรรถนะเพื่อใช้ในการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานห้องสมุดออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง สมรรถนะที่แสดงถึงความสามารถที่ดีที่สุดขององค์กรและเป็นพื้นฐานในการกำหนดค่านิยมขององค์กรนั้น จึงเป็นสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับบุคคลทำงานทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งไหนก็ตาม

2. สมรรถนะด้านพฤติกรรม (Behavioral Competency) อาจสามารถเรียกว่า สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึงคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคคลซึ่งมีผลกระทบและเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการดำเนินงาน โดยมักเชื่อมโยงกับหลาย ๆ ด้านภายในองค์กร

3. สมรรถนะด้านเทคนิค (Technical Competency) บางครั้งอาจถูกเรียกว่า สมรรถนะในวิชาชีพ (Professional competency) เป็นสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับความรู้หรือทักษะเชิงเทคนิคซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการทำงานเฉพาะทาง

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ, 2549) ได้กล่าวไว้ว่า การแบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อใช้ในระบบจำแนกตำแหน่งและค่าตอบแทนที่ได้รับการปรับปรุงใหม่ โดยได้จัดทำเป็นโมเดลสมรรถนะสำหรับข้าราชการไทย ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก หมายถึง คุณลักษณะร่วมของข้าราชการพลเรือนไทยทั้งระบบซึ่งช่วยสร้างค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ การมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ การบริการที่มีคุณภาพ การพัฒนาความเชี่ยวชาญในวิชาชีพ จริยธรรม และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะเฉพาะกลุ่มงาน หมายถึง สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะเจาะจงสำหรับกลุ่มงานเพื่อสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่แสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อหน้าที่ และส่งเสริมให้ดำเนินการกิจในหน้าที่ได้ดีขึ้น มีทั้งหมด 20 สมรรถนะ โดยสมรรถนะเฉพาะกลุ่มงานด้านบริหารจะมีเพียง 5 สมรรถนะ ได้แก่ วิสัยทัศน์ ศักยภาพในการนำการเปลี่ยนแปลง การวางกลยุทธ์ การจัดการตนเองและการมอบอำนาจให้ผู้อื่น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้กล่าวว่า สมรรถนะครู มี 2 ประเภท ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง คุณลักษณะร่วมของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกตำแหน่ง เพื่อหล่อหลอมค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ร่วมกัน ประกอบด้วย

- 1.1 การมุ่งผลสัมฤทธิ์
- 1.2 การบริการที่ดี
- 1.3 การพัฒนาตนเอง
- 1.4 การทำงานเป็นทีม
- 1.5 จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) หมายถึง เป็นขีดความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานให้ได้ผลสำเร็จตามท้องที่ที่ต้องการ ได้แก่

- 2.1 การบริหารหลักสูตร
- 2.2 การพัฒนาผู้เรียน
- 2.3 การบริหารจัดการชั้นเรียน
- 2.4 การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 2.5 ภาวะผู้นำครู
- 2.6 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้

พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ (2554) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง สมรรถนะที่ทุกคนในองค์กรจะต้องมี เพื่อช่วยสนับสนุนให้คนในองค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์

2. สมรรถนะประจำสายงาน (Job Competency) หมายถึง สมรรถนะ ที่จำเป็นสำหรับบุคคล ที่จะช่วยส่งเสริมให้สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงานตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง บุคลิกลักษณะของบุคคล ที่สะท้อนให้เห็นถึงความโดดเด่นกว่าคนทั่วไป ความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ หรือทัศนคติ

อนุสิทธิ์ นามโยธา (2555) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา ออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม และคุณธรรมจริยธรรม

2. และสมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย การสื่อสาร และการมุ่งใจการมีวิสัยทัศน์ การวิเคราะห์สังเคราะห์ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและการมีภาวะผู้นำ

กิตติชัย สุธาสิโนบล (2560) กล่าวว่า สมรรถนะครูในยุคปัจจุบันที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดไว้ ประกอบด้วย สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน ดังนี้

สมรรถนะหลัก (Core Competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ครูทุกคนในองค์กรจำเป็นต้องมี ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ คือ

1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน
2. การบริการที่ดี
3. การพัฒนาตนเอง
4. การทำงานเป็นทีม
5. จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

สมรรถนะประจำสายงาน (Function Competency) ซึ่งคุณลักษณะที่ครูที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อให้งานสำเร็จ และได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ

1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. การพัฒนาผู้เรียน
3. การบริหารจัดการชั้นเรียน
4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
5. ภาวะผู้นำครู
6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

สมบัติ นพวัชร (2561) ได้กล่าวว่า สมรรถนะแบ่งออกเป็น 4 สมรรถนะ ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง คุณสมบัติที่สำคัญซึ่งจำเป็นสำหรับทุกคนในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความซื่อตรง ความเอาใจใส่และความรับผิดชอบ

2. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง ความสามารถเฉพาะของบุคคล ซึ่งเป็นพรสวรรค์ทางด้านต่าง ๆ เช่น ความสามารถของนักดนตรี นักกายกรรมและนักกีฬา เป็นต้น

3. สมรรถนะเฉพาะงาน (Job/Functional/Position Competency) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหรือบทบาทเฉพาะ เช่น อาชีพนักบัญชีต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลตัวเลข การคิดคำนวณ และความสามารถในการทำบัญชี เป็นต้น

4. สมรรถนะองค์การ (Organization Competency) หมายถึง ความสามารถเฉพาะของแต่ละองค์กร เช่น บริษัทเนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด มีความสามารถในการผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า ในขณะที่บริษัทฟอร์ต (มอเตอร์) จำกัด มีความสามารถในการผลิตรถยนต์ เป็นต้น

คณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษา (2562) ได้กล่าวไว้ ความสำคัญของการพัฒนาสมรรถนะและศักยภาพของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ ทักษะสามารถนำไปบริหารสถานศึกษาได้ จึงกำหนดสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาโดยแบ่งสมรรถนะออกเป็น 2 ส่วน คือ สมรรถนะหลัก (Core Competencies) และสมรรถนะในงาน (Functional Competencies) ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competencies) สมรรถนะหลักผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยสมรรถนะ 3 ด้านคือ สมรรถนะด้านที่ 1 ภาวะผู้นำการเรียนรู้ (Learning Leadership) สมรรถนะด้านที่ 2 ภาวะผู้นำทางการคิดและการปฏิบัติ (Brain & Behavior Leadership) และสมรรถนะด้านที่ 3 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่เป้าหมายที่ท้าทาย (Change & Challenge Leadership)

2. สมรรถนะในงาน (Functional Competencies) สมรรถนะในงานของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยสมรรถนะ 5 ด้าน คือ สมรรถนะด้านที่ 1 การคิดเชิงกลยุทธ์และนวัตกรรม สมรรถนะด้านที่ 2 ความสามารถด้านการบริหารจัดการ สมรรถนะด้านที่ 3 ด้านผู้นำทางวิชาการ สมรรถนะด้านที่ 4 ความเป็นเลิศส่วนบุคคล และสมรรถนะด้านที่ 5 การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยสมรรถนะในงานแต่ละด้านจะประกอบด้วย สมรรถนะทั่วไป สมรรถนะย่อยและตัวชี้วัด

สรุปได้ว่า ประเภทของสมรรถนะ คือ สมรรถนะที่สำคัญสำหรับกลุ่มบุคคลที่ปฏิบัติงานในสถานที่ต่าง ๆ ออกเป็น 3 ประเภทหลัก คือ สมรรถนะหลัก (Core competency), สมรรถนะด้านพฤติกรรม (Behavioral competency) และสมรรถนะด้านเทคนิค (Technical competency) โดยมุ่งเน้นถึงความสำคัญของแต่ละประเภทสมรรถนะในการปฏิบัติงาน และความสำเร็จในสถานที่ทำงาน โดยระบุว่าสมรรถนะหลักเป็นพื้นฐาน และสำคัญที่สุดในการกำหนดค่านิยมและพฤติกรรมขององค์กร สมรรถนะด้านพฤติกรรมมีความสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นที่ต้องการในองค์กร ส่วนสมรรถนะด้านเทคนิคเป็นสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับความรู้และทักษะเชิงเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างเฉพาะ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ความหมายของสมรรถนะดิจิทัล

European Union (2006) ได้กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัลทางสังคมได้อย่างมั่นใจ สามารถนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร และเพื่อความบันเทิง โดยสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้น ประเมิน จัดเก็บ นำเสนอ แลกเปลี่ยน สื่อสาร และสร้างการมีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านดิจิทัล (Digital Competency) หมายถึง ความสามารถในการรวมความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ปลอดภัย สร้างสรรค์ อิสระ

และมีจริยธรรม ซึ่งรวมถึงการทำงาน การแก้ปัญหา การสื่อสาร การจัดการข้อมูล การร่วมมือและการสร้างเนื้อหาและความรู้

สุนันทา กุศลประเสริฐ (2565) ได้กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นสมรรถนะหลักที่คนทุกคนควรได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาที่จำเป็นต้องมีสมรรถนะดิจิทัล เพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารของสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปได้ว่า สมรรถนะดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลทางสังคมได้อย่างเหมาะสม ผสมผสานระหว่างความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ สามารถบริหารสถานศึกษาให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด

ความสำคัญของสมรรถนะดิจิทัล

ปราโมทย์ ถ่างกระโทก (2561) ได้กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลหมายถึงความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ดิจิทัลในการสื่อสาร การทำงาน การศึกษา การพัฒนาตนเอง การทำงานร่วมกัน และการสร้างการมีส่วนร่วมในสังคม หรือใช้เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อยกระดับงานให้มีคุณค่าสูงขึ้น

สุนันทา กุศลประเสริฐ (2565) ได้กล่าวว่า สมรรถนะดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นสมรรถนะหลักที่ประชาชนทุกคนควรได้รับการส่งเสริม โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาที่จำเป็นต้องมีสมรรถนะดิจิทัล เพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาระบบการบริหารของสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปได้ว่า ความสำคัญสมรรถนะดิจิทัล คือ สมรรถนะดิจิทัลในยุคปัจจุบันและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลในหลากหลายด้านเนื่องจากเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นสิ่งสำคัญสำหรับประชาชนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคคลทั่วไป การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์ดิจิทัลในการติดต่อสื่อสาร การปฏิบัติงาน การเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การทำงานร่วมกัน และสร้างการมีส่วนร่วมในสังคม ให้ผู้คนสามารถทำงานและเรียนรู้ในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญมากขึ้นโดยตรง

องค์ประกอบของสมรรถนะดิจิทัล

นักบริหาร นักวิชาการ และนักวิจัยให้แนวคิดและทฤษฎีสมรรถนะการบริหารยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน ดังนี้

Manila, et al. (2018) กล่าวว่า องค์ประกอบของสมรรถนะด้านดิจิทัลประกอบด้วย 5 ด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านความสามารถในการรับรู้ข้อมูล
2. ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
3. ด้านการสร้างเนื้อหาด้านดิจิทัล
4. ด้านความปลอดภัย
5. ด้านการแก้ไขปัญหา

กฤตฤณ ปูนอน (2564) ได้กล่าวถึง สมรรถนะความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สำหรับผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้
2. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการคิด
4. ด้านการตัดสินใจแก้ปัญหา
5. ด้านการเป็นผู้บริหารมืออาชีพ

พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์ (2564) ได้กล่าวถึง สมรรถนะด้านเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวทางการพัฒนาทักษะของข้าราชการครูและบุคลากรภาครัฐ เพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล ไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวิสัยทัศน์
2. ด้านวางกลยุทธ์
3. ด้านศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลง
4. ด้านสอนงานและมอบหมาย
5. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

ณัฐกฤตา กันทาใจ (2565) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบสมรรถนะการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีวิสัยทัศน์ยุคดิจิทัล
2. ด้านการปฏิบัติตนที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพยุคดิจิทัล
3. ด้านการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
5. ด้านความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถในสถานศึกษา
6. ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ

กิตติภูมิ เรืองเสน (2565) ได้กล่าวถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการทำงานเป็นทีม
2. ด้านการสื่อสารและจูงใจ

3. ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง
4. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม

นิติ ญาณะ (2566) ได้กล่าวถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ไว้ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการใช้และบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและปฏิบัติงาน
2. ด้านความสามารถประเมินการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
3. ด้านความสามารถส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

ประเสริฐไชย สุขสอาด (2566) ได้กล่าวถึง ความต้องการจำเป็นด้านสมรรถนะดิจิทัล

ของผู้บริหารและครูพลศึกษา ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเข้าใจดิจิทัล
2. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการแก้ไขปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล
4. ด้านการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล

ภาวินี ทาวัตร และคณะ (2566) ได้กล่าวถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ 9 ด้าน

ดังนี้

1. ด้านการทำงานเป็นทีม
2. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์
3. ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร
4. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการมีวิสัยทัศน์
6. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์
7. ด้านการบริการที่ดี
8. ด้านการสื่อสารและการจูงใจ
9. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง

จตุรฤช เวียงสมุทร (2566) ได้กล่าวถึง สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา

ยุคดิจิทัล ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์
2. ด้านการบริการที่ดี
3. ด้านการพัฒนาตนเอง
4. ด้านการทำงานเป็นทีม

กัมพล เรืองสมบัติ และคณะ (2566) ได้กล่าวถึง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลไว้ 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการเป็นผู้นำเชิงวิสัยทัศน์
2. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัล
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
4. ด้านการสร้างความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ
5. ด้านการปรับปรุงอย่างเป็นระบบ
6. ด้านการเป็นพลเมืองดิจิทัล

นพวัฒน์ ชัชวาลย์ (2566) ได้กล่าวถึง สมรรถนะดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความรู้ดิจิทัล
2. ด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. ด้านการบริหารจัดการและนำองค์กรดิจิทัล
4. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านวัฒนธรรมดิจิทัล

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล	Manila, et al. (2018)	กฤษฎา บุญอน (2564)	พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์ (2564)	ณัฐกฤตา กันทาใจ (2565)	กิตติภูมิ เรืองเสน (2565)	นิตติ ญานะ (2566)	ประเสริฐไชย สุขสอาด (2566)	ภาวินี ทวีตร และคณะ (2566)	จตุรภช เวียงสมุทร (2566)	กัมพล เรืองสมบัติ และคณะ (2566)	นพวัฒน์ ชัชวาลย์ (2566)	จำนวน ความถี่
1. ด้านความสามารถในการรับรู้ ข้อมูลดิจิทัล	✓	✓					✓	✓		✓		5
2. ด้านการสื่อสารและการทำงาน เป็นทีม	✓				✓			✓		✓		4
3. ด้านการสร้างเนื้อหาด้านดิจิทัล	✓				✓							2
4. ด้านความปลอดภัย	✓											1
5. ด้านการแก้ไขปัญหา	✓	✓					✓	✓				4
6. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล		✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓	8

ตาราง 1 (ต่อ)

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล	Manila, et al. (2018)	กฤตฤณ บุนอน (2564)	พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์ (2564)	ณัฐกฤตา กันทาใจ (2565)	กิตติภูมิ เรืองแสน (2565)	นิติ ญานะ (2566)	ประเสริฐไชย สุขสอาด (2566)	ภาวิณี ท้าวไตร และคณะ (2566)	จตุรภาช เวียงสมุทร (2566)	กัมพล เรืองสมบัติ และคณะ (2566)	นวพัฒน์ ชัชวาลย์ (2566)	จำนวน ความถี่
7. ด้านการคิด	✓								✓			2
8. ด้านผู้นำเชิงวิสัยทัศน์			✓	✓							✓	3
9. ด้านวางกลยุทธ์			✓									1
10. ด้านผู้นำการเปลี่ยนแปลง			✓				✓	✓				3
11. ด้านสอนงานและมอบหมาย			✓									1
12. ด้านการปฏิบัติตนที่เป็นเลิศ อย่างมีมืออาชีพยุคดิจิทัล	✓			✓						✓		3
13. ด้านการเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล				✓						✓		2
14. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการ เรียนรู้ยุคดิจิทัล				✓					✓	✓	✓	4
15. ด้านความเข้าใจในความรู้ และทักษะความสามารถ ในสถานศึกษา				✓								1
16. ด้านการปรับปรุงอย่างเป็น ระบบ				✓							✓	2
17. ด้านความสามารถประเมิน การใช้เทคโนโลยีสาร สนเทศ						✓						1
18. ด้านความสามารถส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษา						✓						1
19. ด้านการพัฒนาศักยภาพ บุคลากร									✓			1
20. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์								✓				1
21. ด้านการบริการที่ดี								✓				1
รวม	5	5	5	5	4	3	4	7	2	5	5	

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะผู้บริหารยุคดิจิทัล จำนวน 21 ด้าน จากนักการศึกษาจำนวน 11 ท่าน ดังตาราง 1 ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปร ร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งเท่ากับความถี่ระดับ 4 ขึ้นไป จึงสรุปได้จำนวน 5 ด้าน เพื่อนำไปศึกษาสมรรถนะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ประกอบด้วย 1) ด้านความสามารถในการรับรู้ข้อมูลดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม 3) ด้านการแก้ไขปัญหา 4) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล 5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล โดยในแต่ละด้านมีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการรับรู้ข้อมูลดิจิทัล

ความหมายการรับรู้ข้อมูลดิจิทัล

Stephanie, et al. (2016) ได้กล่าวว่า การรับรู้ข้อมูลดิจิทัล หมายถึง การค้นหา ตรวจสอบ และคัดเลือกข้อมูลสารสนเทศและเนื้อหาดิจิทัล สามารถเข้าถึงและมีแนวทางในการค้นหาสารสนเทศและเนื้อหาดิจิทัลที่ต้องการ สามารถสร้างและปรับปรุงวิธีการค้นหาของตนเอง สามารถประเมินความเชื่อถือได้ของข้อมูล สารสนเทศและเนื้อหาดิจิทัล

Ketia, et al. (2017) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการศึกษาเทคโนโลยี การอ่าน และการเขียนเพื่อให้สามารถเข้าถึงความรู้ดิจิทัลและข้อมูลเสมือนจริง ซึ่งรวมถึงทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตพื้นฐาน

กณิขชา ศิริศักดิ์ (2559) ได้กล่าวว่า การรับรู้ข้อมูลดิจิทัล หมายถึง ความเข้าใจในโปรแกรมพื้นฐานของคอมพิวเตอร์ เครื่องมือออนไลน์ และการใช้งานในสังคมออนไลน์ เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ในการทำงาน รวมทั้งสามารถปรับแต่งและปรับเปลี่ยนสื่อที่เลือกใช้ให้สอดคล้องกับการทำงานอย่างดีที่สุด

คณะกรรมการอุดมศึกษา (2561) ได้กล่าวว่า การใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพื่อค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง รู้วิธีใช้ตัวกรองเพื่อจำกัดผลลัพธ์ รู้วิธีตรวจสอบความเชื่อถือได้ของแหล่งข้อมูลต่าง ๆ รู้วิธีการจัดระเบียบ แบ่งปันทรัพยากร และตระหนักถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2562) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อพัฒนางานและองค์กร โดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการลักษณะที่ถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง วิเคราะห์ รวมถึงสังเคราะห์ จัดการ ใช้งาน สื่อสาร สร้าง แบ่งปัน และติดตามข้อมูล (Data) สารสนเทศ (Information) และเนื้อหา (Content Media) อย่างเหมาะสม ปลอดภัย มีความรับผิดชอบ มีมารยาท และเคารพสิทธิและกฎหมาย โดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีที่หลากหลายและเหมาะสม

เมษา นวลศรี และกุลชาติ พันธวรกุล (2564) ได้กล่าวว่า การเข้าใจข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล การเลือกวิธีการหรือเครื่องมือที่เหมาะสม และการวิเคราะห์แยกแยะข้อเท็จจริงของสื่อรวมถึงข้อมูลที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า การรับรู้ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา จัดการ วิเคราะห์ ประเมิน และใช้ข้อมูลและเนื้อหาบนโลกดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย มีจริยธรรม และมีความรับผิดชอบ

2. ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม

ความหมายการสื่อสาร

Manila, et al. (2018) ได้กล่าวว่า การสื่อสารผ่านออนไลน์ระหว่างบุคคล การอ้างอิงอย่างถูกต้องเมื่อปรับข้อมูลไปใช้ การจัดการและลบหลักฐานหรือประวัติการเข้าถึงข้อมูลดิจิทัล

คณะกรรมการอุดมศึกษา (2561) ได้กล่าวว่า การใช้เครื่องมือที่หลากหลายสะดวกสบายสำหรับการสนทนาและทำงานร่วมกับผู้อื่นในรูปแบบออนไลน์ รวมถึงการแชร์เอกสารหรือความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์หรือเครื่องมือช่องทางต่าง ๆ

ศศิวิมล มวงกล้า (2562) ได้กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง การมีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงและกำหนดกลยุทธ์ ที่สามารถเชื่อมต่อและสื่อสารกับหน่วยงานภายนอกเพื่อสร้างนวัตกรรมการบริหารดิจิทัล

กิตติพงศ์ สมชอบ (2563) ได้กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง การเข้าถึงการใช้ประโยชน์การสื่อสารดิจิทัล และการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

เมษา นวลศรี และกุลชาติ พันธวรกุล (2564) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผ่านระบบออนไลน์ด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีบริบทสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายบนโลกดิจิทัล

สรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้รูปแบบออนไลน์ที่หลากหลาย ตามบริบทและวัฒนธรรมบนโลกดิจิทัล

ความหมายการทำงานเป็นทีม

สุวรรณา พงษ์ผ่องพูล (2558) ได้กล่าวว่า การรวมตัวของบุคคลเพื่อทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบและเป็นระบบตามเป้าหมาย มีการวางแผน การปฏิบัติงาน การกำหนดบทบาทหน้าที่ และความรับผิดชอบ ใช้ทรัพยากรอย่างร่วมมือกัน แลกเปลี่ยนความรู้ มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด มีความร่วมมือมีเป้าหมายเดียวกัน มีความพอใจซึ่งกันและกัน รวมถึงการตัดสินใจร่วมกัน เพื่อความสำเร็จของผลงาน

กมลนิตย์ วิลัยแลง (2559) ได้กล่าวว่า กลุ่มบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยสนับสนุนและช่วยเหลือกัน

ใช้ทักษะและประสบการณ์ ร่วมแบกรับภาระ และทำงานร่วมกันอย่างเต็มที่ มีความสามัคคีเพื่อแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ และพัฒนาองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติทัช เขียวฉ้วน (2560) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมไม่เพียงแต่ทำให้การ ดำเนินงานประสบผลสำเร็จ แต่ยังทำให้สมาชิกในทีมรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง มีความจงรักภักดีต่อทีม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเพื่อร่วมกันแก้ปัญหาและดำเนินงาน ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพสามารถผลักดันให้องค์กร ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

สิทธิศักดิ์ เพ็ชรยิ้ม (2563) ได้กล่าวไว้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึงความสามารถของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาในการใช้ศิลปะ อำนาจ หรืออิทธิพลเพื่อชักชวน บุคคลให้ร่วมมือกัน โดยมีการวางแผนการทำงานร่วมกัน กำหนดบทบาทและหน้าที่ในความ รับผิดชอบ ใช้ทรัพยากรอย่างร่วมมือ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิด มีความ ร่วมมือ มีเป้าหมายร่วมกัน และสามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้

พรสร้อย รุ่งเจริญกิจกุล (2564) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การบริหาร ผลการดำเนินงานเริ่มต้นด้วยการกำหนดความคาดหวังให้ชัดเจน นั่นคือผลลัพธ์ที่ทั้งสองฝ่ายตกลงกัน ระหว่างผู้นำทีมและสมาชิกในทีม สนับสนุนให้ทีมยอมรับค่านิยมร่วมเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำงาน ประเมินทักษะในการร่วมมือกันของสมาชิกแต่ละคน และประเมินคุณภาพของผลงานที่พวกเขา ทำร่วมกันให้มีการสะท้อนกลับที่สร้างสรรค์ พร้อมทั้งจะเผชิญและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับผลการ ปฏิบัติงานที่ต้องการการปรับปรุง และขั้นตอนสุดท้าย คือ การรับรู้และให้รางวัลแก่สมาชิกที่มี ผลการปฏิบัติงานที่ดี หรือผู้ที่สร้างผลงานได้โดดเด่น เพื่อสร้างแรงจูงใจ

สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มบุคคลเข้าด้วยกันเพื่อทำงาน ตามวัตถุประสงค์ มีการวางแผน กำหนดบทบาทและใช้ทรัพยากรร่วมกัน ประสานความรู้ร่วมกันแก้ไข ปัญหาเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา

3. ด้านการแก้ไขปัญหา

ความหมายการแก้ไขปัญหา

Ferrari (2013) ได้กล่าวว่า การแก้ไขปัญหา หมายถึง การแก้ปัญหาทางเทคนิคการระบุ ความต้องการและการตอบสนองทางเทคโนโลยี สร้างสรรค์ และใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ การระบุช่องว่างความสามารถทางดิจิทัล

Stephanie, et al. (2016) ได้กล่าวว่า การแก้ไขปัญหา หมายถึง การแก้ไข ปัญหาทางเทคนิคพื้นฐาน สามารถระบุปัญหาทางเทคนิคจากการใช้เครื่องมือดิจิทัลและการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล แก้ไขปัญหาเบื้องต้น ระบุความต้องการและการตอบสนองเทคโนโลยีประเมิน ความต้องการ เลือกหรือใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการปัญหาปรับเปลี่ยนตามความต้องการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ ปรับปรุงกระบวนการทำงานเข้าใจและระบุสมรรถนะดิจิทัล มองหาโอกาสในการพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีดิจิทัล

Manila, et al. (2018) ได้กล่าวว่า การแก้ไขปัญหา หมายถึง ความสามารถในการค้นหาวิธีการแก้ปัญหาทางเทคนิค วิธีการค้นหาข้อมูลทางออนไลน์ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการทำงานของซอฟต์แวร์ผ่านการตั้งค่า ความสามารถในการสร้างผลิตภัณฑ์ที่สามารถใช้งานร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลได้ ความสามารถในการเรียนรู้ภาษาของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วยตัวเอง และสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานของตนเองโดยใช้เครื่องมือดิจิทัลใหม่ ๆ ได้

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562) ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการและทรัพยากรได้ สามารถตัดสินใจสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมอย่างชาญฉลาดตามวัตถุประสงค์และความต้องการได้ สามารถแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องด้วยเครื่องมือดิจิทัลได้ สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้สร้างสรรค์เพื่อตอบโจทย์ปัญหาทางเทคนิค และสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองให้สามารถเท่าทันโลกได้

สรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหา หมายถึง ความสามารถในการระบุปัญหา วิเคราะห์ปัญหาหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการระบุความต้องการ การเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์และปรับตัวได้ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ

4. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

ความหมายการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

โสภิตา สว่างเลิศกุล (2560) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์ความต้องการและทรัพยากรได้ สามารถตัดสินใจสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมอย่างชาญฉลาดตามวัตถุประสงค์และความต้องการได้สามารถแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องด้วยเครื่องมือดิจิทัลได้ สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้สร้างสรรค์เพื่อตอบโจทย์ปัญหาทางเทคนิค และสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองให้สามารถเท่าทันโลกได้

Kiss (2017) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการค้นคว้า รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล รวมถึงการใช้ข้อมูลอย่างมีระบบ โดยสามารถประเมินความสัมพันธ์และแยกแยะความจริงจากโลกเสมือน มีทักษะในการใช้เครื่องมือในการผลิต นำเสนอ และทำความเข้าใจข้อมูลที่ซับซ้อน สามารถเข้าถึง ค้นหา และใช้บริการบนอินเทอร์เน็ต และสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมได้

อันธิกา ปริญญานิถกุล (2563) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย โปรแกรมคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์เคลื่อนที่

และเครื่องมือดิจิทัล ในการค้นคว้า รวบรวม ประมวลผล ใช้งาน และจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ สามารถสร้างผลงานและนำเสนอได้อย่างเชี่ยวชาญ เข้าใจข้อมูลที่ซับซ้อน เข้าถึง ค้นหา และใช้บริการออนไลน์ได้ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดเชิงสร้างสรรค์ สามารถประเมินความเชื่อมโยงและแยกแยะความจริงจากโลกเสมือนได้ รวมถึงสามารถทำงานออนไลน์ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

วิศิธร เพ่วานิช (2564) กล่าวว่า Digital Skills หรือ ทักษะดิจิทัล หมายถึง การมีทักษะพื้นฐานอย่างความรู้ความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ดิจิทัล ตลอดจนถึงการมีทักษะขั้นสูงอย่างความสามารถในการพัฒนาซอฟต์แวร์ต่าง ๆ และสามารถเข้าใจหรือประยุกต์การใช้งานเทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

บุญชู ใจใส (2564) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลเพื่อให้ได้เป็นสารสนเทศซึ่งจะต้องสนับสนุนการทำงานตั้งแต่การนำเข้า การจัดเก็บ การจัดการ การป้องกัน การสื่อสาร และการค้นสารสนเทศ โดยจะต้องผสมผสานเทคโนโลยีต่าง เข้าด้วยกันได้อย่างลงตัว จึงจะช่วยให้เกิดการทำงานที่มีประสิทธิภาพได้

สรุปได้ว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง หมายถึง ความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสืบค้น รวบรวม ประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ สามารถจัดการและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงการมีทักษะขั้นสูงในการพัฒนาสื่อหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

ความหมายการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2561) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล หมายถึง การพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้มีการนำ ICT มาใช้โดยทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นการสอนของครูหรือการจัดการในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล (Digital age Learning Culture) ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีให้เป็นปกติ จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกดิจิทัลในองค์กร โดยจัดและส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการเรียนรู้ดังกล่าวอย่างทั่วถึง

ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู (2562) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล (Digital Age Learning Culture) ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็นปกติในองค์กร จนเกิดเป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล

ในองค์กรได้อย่างทั่วถึง ติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ให้โอกาสทดลองโครงการใหม่ ๆ และมีความรวดเร็วในการตัดสินใจ

กรณีฐาน ตาม (2562) ได้กล่าวว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง ผู้นำทางการศึกษาต้องสร้างพลวัตการใช้เทคโนโลยีให้เป็นเรื่องปกติเพื่อก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ ในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการจัดหาทรัพยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนทุกคนเข้าถึง การเรียนรู้อย่างทั่วถึง การตรวจสอบนวัตกรรมในการสอนที่เน้นการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ แบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง การเสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การสร้าง สภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางพร้อมกับเทคโนโลยี การเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพื่อตอบ โจทย์ความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนแต่ละคน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น และชุมชนที่ส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมความคิดสร้างสรรค์และดิจิทัล รวมถึงความเป็นเลิศในการ ปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ

สุญา โกมลวานิช (2563) ได้กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการค้นหา การประเมิน การใช้การแบ่งปัน และสร้างสรรค์สารสนเทศ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการจัดการเรียนการสอนการวัดประเมินผล สร้างนวัตกรรม และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการ เปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเป็นหลัก มีการสร้างสรรค์ และสนับสนุนเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มุ่งเน้นการสร้าง สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ด้านดิจิทัล เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

บริบทของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 36 ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชนหลากหลายในเขต พื้นที่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้นทั้งนี้ ตามที่กำหนด ในกฎกระทรวงองค์การวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

ในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ()

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 (กลุ่มสารสนเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ข้อมูลวันที่ 28 พฤษภาคม 2567) รับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่จังหวัดเชียงราย จำนวน 577 หมู่บ้าน 39 ตำบล 29 องค์การบริหารส่วนตำบล 17 เทศบาลตำบล 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่ลาว อำเภอพาน อำเภอป่าแดด อำเภอแม่สรวย และอำเภอเวียงป่าเป้า ลักษณะทางภูมิศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่สูง ประมาณร้อยละ 60 พื้นที่ในเขตบริการ 4,408 ตารางกิโลเมตรมีโรงเรียนในสังกัดจำนวน 141 โรงเรียน

สถานที่ตั้ง

ตั้งอยู่ที่บ้านร่องศาลา เลขที่ 361 หมู่ 3 ถนนพหลโยธิน ต.ดงมะตะ อ.แม่ลาว จ.เชียงราย 57250 โทรศัพท์ 053-739-133 โทรสาร 053-739-169

สถานศึกษาในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 รับผิดชอบการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา มีสถานศึกษาสังกัดจำนวน 141 โรงเรียน ในพื้นที่ 5 อำเภอของจังหวัดเชียงราย โดยจัดการเรียนการสอน จำนวน 123 โรงเรียน และไม่ได้จัดการเรียนการสอน จำนวน 18 โรงเรียน แบ่งเป็นศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำนวน 14 ศูนย์เครือข่าย ดังนี้

1. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอแม่ลาว จำนวน 7 โรงเรียน
2. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอป่าแดด จำนวน 13 โรงเรียน
3. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพานอูตร จำนวน 10 โรงเรียน
4. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าหุ่งพานสันติ จำนวน 8 โรงเรียน
5. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพานบูรพา จำนวน 10 โรงเรียน
6. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพานทักซิด จำนวน 5 โรงเรียน
7. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสันสลีศรีเวียง จำนวน 12 โรงเรียน
8. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงกาหลงนาเทวีจำนวน 13 โรงเรียน
9. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่ชะจานเจดีย์ใหม่ จำนวน 12 โรงเรียน
10. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าแดด-แม่สรวย จำนวน 13 โรงเรียน
11. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีถ้อย-แม่พริก จำนวน 8 โรงเรียน
12. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเจดีย์หลวง-ท่าก้อ จำนวน 14 โรงเรียน
13. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาข่ายาวาวี จำนวน 8 โรงเรียน

14. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาช่วยเหลือใคร่ จำนวน 8 โรงเรียน

ข้อมูลจำแนกตามขนาดสถานศึกษา

การจำแนกขนาดของสถานศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2559 3 ขนาด ได้แก่

สถานศึกษาขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 1-120 คน

สถานศึกษาขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 121-600 คน

สถานศึกษาขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีผู้เรียนตั้งแต่ 600-1,500 คน

ทิศทางการพัฒนาการศึกษา ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนา
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570 นำสู่การปฏิบัติในการจัดทำแผนปฏิบัติการ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2567 โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ตัวชี้วัด
ค่าเป้าหมาย ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

“องค์กรคุณธรรม นำสู่คุณภาพ”

พันธกิจ (Mission)

1. จัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครอง
ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ
และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตรพัฒนา
ทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตในศตวรรษที่ 21

3. พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษา
ที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาองค์กร

4. พัฒนาสถานศึกษาและระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความปลอดภัย
และสถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5. เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทาง
การศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานในสังกัดให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
เหมาะสมกับบริบท โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)

7. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

เป้าประสงค์ (Goal)

1. ผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาที่เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาของพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวสู่การปฏิบัติ
2. ผู้เรียนมีสมรรถนะตามศักยภาพ ให้มีความสามารถในการแข่งขัน และผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตในศตวรรษที่ 21 สู่ความเป็นเลิศ
3. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนาให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาตอบสนองทิศทางการพัฒนาองค์กร
4. สถานศึกษาและระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัย โดยจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
5. ผู้เรียนได้รับโอกาส และความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลเหมาะสมกับบริบท โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology)
7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ (Strategy)

- กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมให้แก่ประชากรวัยเรียน
- กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาคุณภาพผู้เรียนรองรับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพด้วยนวัตกรรม ตามหลักธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาสู่ความเป็นมืออาชีพ
- กลยุทธ์ที่ 5 สร้างความเข้มแข็งและความปลอดภัยในสถานศึกษา
- จุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 2 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

1. ปลูกฝังความรักในสถาบันหลักของชาติและน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษาสู่การปฏิบัติ
2. จัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์หน้าที่พลเมือง ศิลธรรมและประชาธิปไตย
3. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและหลากหลาย
4. ส่งเสริมการอ่าน เพื่อเป็นวิถีในการค้นหาความรู้และต่อยอดองค์ความรู้ที่สูงขึ้น

5. ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
6. จัดการศึกษาแบบเรียนรวม (Inclusive Education)
7. จัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ
8. เสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา
9. เพิ่มโอกาสและสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา
10. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปวีศา มีศรี (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหาร ตามการรับรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเอง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การทำงานเป็นทีม และด้านเทคโนโลยี และการสื่อสาร ส่วนประสิทธิผลของโรงเรียนที่นำมาศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน ได้แก่ ด้านความสามารถในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีของครู ความใฝ่รู้ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ ด้วยตนเองของนักเรียนความสามารถในการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ความพึงพอใจในการทำงานของครู และด้านความสามารถ ในการปรับเปลี่ยนต่อสภาวะแวดล้อมที่กระทบทั้งภายใน และภายนอก 2) สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียนมีเพียง 3 สมรรถนะเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ ด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการพัฒนาตนเอง โดยทั้งหมดร่วมกันส่งผลได้มากถึงร้อยละ 47 เฉพาะด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลงเพียงสมรรถนะเดียวสามารถอธิบายได้มากถึงร้อยละ 39

เอกชัย มดแสง (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการ บริการที่ดีด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม และเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหาร สถานศึกษาโรงเรียน จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ การวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 297 คน กำหนดขนาด และกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน และวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การทดสอบค่าทีและการทดสอบค่าเอฟโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยใช้สูตรตามวิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีม รองลงมา คือ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และด้านการบริการที่ดี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพัฒนาตนเอง ผลการเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีเพศและระดับการศึกษาต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่มีอายุและตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วลีรัตน์ มุ่งรวยกลาง (2563) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้รองลงมา คือ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และด้านการมีวิสัยทัศน์ ส่วนด้านที่มีการปฏิบัติต่ำสุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ตามลำดับ 2) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) การเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันยกเว้นด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัชนิกร แสงสว่าง (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ 2.1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ควรให้คำแนะนำแก่บุคลากรในองค์กรให้เข้าใจถึงความหมายของนวัตกรรม รวมถึงการจัดหาทรัพยากรให้เพื่อดำเนินการฝึกฝนและพัฒนาตามความคิดสร้างสรรค์ของบุคลากรโดยมีการกระตุ้นคณะครูและบุคลากรทางการศึกษาได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2.2) ด้านการบริการที่ดี (Service Mind) ควรจัดการประชุมคณะครูและบุคลากรเพื่อชี้แจงแนวทาง

การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของโรงเรียนให้ครบถ้วน ถูกต้อง ชัดเจน โดยมีการตรวจสอบข้อมูลก่อนแจ้งประชาสัมพันธ์ทุกครั้ง 2.3) ด้านการพัฒนาตนเอง (Self Development) ควรเข้ารับอบรมพัฒนาทักษะทางด้านต่างๆ เป็นประจำ รวมถึงการนำทักษะ ความรู้ที่มีอยู่ให้คำปรึกษาแนะนำกับคณะครูและบุคลากรในการปฏิบัติงาน รวมถึงมีการเข้าร่วม ประชุมอบรมสัมมนารวมกัน พูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้บริหารต่างสถานศึกษา เพื่อนำมา ประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาของตนเอง และ 2.4) ด้านการทำงานเป็นทีม (Teamwork) ควรส่งเสริม สนับสนุน สร้างความตระหนักในการทำงานร่วมกันเป็นทีมโดยผู้บริหารสถานศึกษาควรให้คำปรึกษา แนะนำช่วยเหลือโดยใช้ทฤษฎีการบริหารแบบมีส่วนร่วม และรับฟังข้อเสนอแนะจากบุคลากร ในสถานศึกษา

พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะทางด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส 2) เพื่อหาแนวทางการ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล ผลการวิจัย พบว่าระดับสมรรถนะ ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส ในภาพรวม ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดแนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านวิสัยทัศน์ควรเป็นที่มีความรู้ กล้าคิดนอกกรอบ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศด้านบริหารให้ครอบคลุมงานทุกด้านในสถานศึกษา กำหนดทิศทางให้สอดคล้องกับ เป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) ด้านกลยุทธ์ สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบความคุ้มค่าประมาณในการ ลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดสรรบุคลากร ส่งเสริมการมีส่วนร่วมสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผล 3) ด้านศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลง ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาการนิเทศภายในโดยการนิเทศแบบออนไลน์ อำนวยความสะดวกให้กับบุคลากรทางการศึกษา นำผลการนิเทศสู่การปรับปรุงเพื่อการบริหารอย่างมีคุณภาพ 4) การสอนงานและมอบหมายงาน ควรให้คำแนะนำ ส่งเสริม จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ สร้างแรงจูงใจ ให้ผู้เรียนสร้างผลงาน นวัตกรรม และทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดหาเวทีในการแข่งขัน

นาวัน พินิจอภิรักษ์ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนา สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขั้นตอนการวิจัย 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสมรรถนะ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 63 คน วิเคราะห์ข้อมูล

ด้วยสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) เสนอแนะแนวทางพัฒนาสมรรถนะ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้ง 12 ด้าน 2) แนวทาง พัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ประกอบด้วย 2.1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้วยการจัดระบบข้อมูล สารสนเทศให้เป็นระบบ 2.2) การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพด้วยพัฒนาตนเองตลอดเวลา 2.3) การบริหารเชิงกลยุทธ์ด้วยการกำหนดนโยบายวางแผนการพัฒนาที่ชัดเจน 2.4) การเป็นผู้นำ ทางวิชาการด้วยการพัฒนาความรู้การบริหารงานวิชาการ 2.5) การมีจริยธรรมยึดมั่นในความถูกต้อง ด้วยปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตบริหารตามหลักธรรมาภิบาล 2.6) การแก้ปัญหาและการตัดสินใจ ด้วยการฝึกฝนทักษะและเทคนิคการแก้ปัญหาอย่างถูกหลักการ 2.7) การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้วยนำความเปลี่ยนแปลงมาประยุกต์ใช้กับสถานศึกษา 2.8) การทำงานเป็นทีมด้วยการบริหาร แบบมีส่วนร่วม 2.9) การจัดการเทคโนโลยีทางการศึกษาด้วยการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 2.10) การประเมินผลและติดตามผลทางการศึกษาด้วยการเรียนรู้หลักการติดตามและประเมินผล อย่างเป็นระบบ 2.11) การมีทักษะในการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจด้วยการเรียนรู้เทคนิคจิตวิทยา การทำงาน และ 2.12) การมีทักษะในการบริการที่ดีด้วยการมีจิตบริการปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสม

สุนันทนา กุศลประเสริฐ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ ดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบ สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกพบว่า ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและสร้างเครือข่าย ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการรู้ดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ 4) ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้เอื้อต่อ การเป็นองค์กรดิจิทัล 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และ 6) ด้านจรรยาบรรณ และความปลอดภัยในการใช้ดิจิทัล สามารถอธิบายองค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลกได้ร้อยละ 72.60

กิตติภูมิ เรืองเสน (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ตามการรับรู้ของครู ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีการรับรู้ต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้านในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการรับรู้ของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล พบว่า 2.1) ครูที่มี วุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีการรับรู้ โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2.2) ครูที่ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีการรับรู้โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2.3) ครูที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ณัฐกฤตา กันทาใจ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอฟาน จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในสถานศึกษา รองลงมา คือ ปรับปรุงงานอย่างเป็นระบบ สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล มีวิสัยทัศน์ในยุคดิจิทัล เป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปฏิบัติงานเป็นเลิศอย่างมืออาชีพในยุคดิจิทัล ซึ่งอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่า ภาพรวมการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกันเช่นกัน ขณะที่เมื่อเปรียบเทียบตามประสบการณ์การปฏิบัติงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ภาพรวมแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน

ไศศิษฐา ศรีสมบัติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผลการวิจัยพบว่า 1) บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสร้างบรรยากาศและบริบทของการเปลี่ยนแปลง ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง และ 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูต่อบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำแนกตามเพศ และช่วงอายุ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศ และช่วงอายุต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

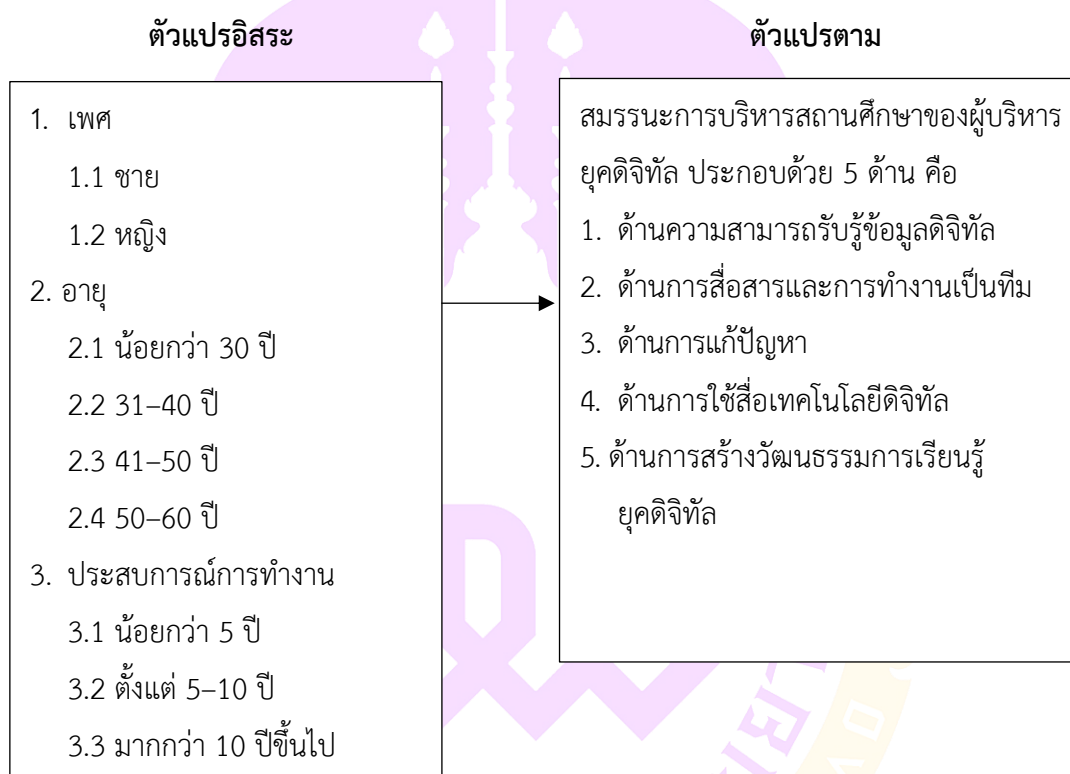
ฉันทพร สะสมผลสวัสดิ์ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา และ 3) ศึกษาข้อเสนอแนะการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการสนับสนุนความเสมอภาคและการเป็นพลเมืองโดยใช้เทคโนโลยี รองลงมา คือ ด้านการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อความเป็นมืออาชีพ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการออกแบบเชิงระบบด้านเทคโนโลยี 2) เปรียบเทียบสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะการพัฒนาสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา มีดังนี้ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครู และนักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างทั่วถึง มีการวางแผนกลยุทธ์ และกำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี ผู้บริหารควรเป็นผู้นำด้านนวัตกรรม ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุน วางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างเป็นระบบ และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ร่วมกันในองค์กร

วราวุฒิ มุขกระโทก (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษา สรรบุรี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา และ 4) ศึกษาสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษา สรรบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 1.1) ด้านการประเมินการใช้ดิจิทัลเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการ 1.2) ด้านการรู้และเข้าถึงดิจิทัล 1.3) ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมและปลอดภัย และ 1.4) ด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา 2) การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ 2.1) ด้านการวัดผลประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และทะเบียน 2.2) ด้านงานนิเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2.3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2.4) ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา และ 2.5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา 3) ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) สมรรถนะด้านดิจิทัล

ของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อทำการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษасรรณะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำนวน 141 แห่ง รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,349 คน (กลุ่มสารสนเทศสำนักงานนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ข้อมูลวันที่ 28 พฤษภาคม 2567)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงใน ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) เทียบขนาดของประชากรที่ 1,400 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 302 คน ทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นเกณฑ์ แล้วนำมากำหนดสัดส่วนตามขนาดของกลุ่มประชากรในแต่ละกลุ่ม ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเครือข่าย	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
อำเภอแม่ลาว	85	19
อำเภอป่าแดด	72	16
พานอุตร	75	17
ป่าหุงพานสันติ	53	12
พานบูรพา	82	18
พานทักษิณ	43	10
สันสลิศรีเวียง	118	26
เวียงกาหลงนาเทวี	108	24
แม่ชะจานเจดีย์ใหม่	92	21
ป่าแดด-แม่สรวย	143	32
ศรีถ้อย-แม่พริก	101	23
เจดีย์หลวง-ท่าก้อ	98	22
วาวี	114	26
ห้วยไคร้	165	36
รวมทั้งสิ้น	1,349	302

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ประกอบด้วย 1) ด้านความสามารถรับรู้ข้อมูล ดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น 3) ด้านการแก้ปัญหา 4) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล 5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert, 1993)

5 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิดของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล เพื่อเป็นแนวทางในการนำข้อมูลมาสร้างแบบสอบถาม

2.2 กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ประกอบด้วย 1) ด้านความสามารถรับรู้ข้อมูลดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น 3) ด้านการแก้ไขปัญหา 4) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล 5) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

2.3 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.4 สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่รวบรวมทั้งหมดให้ตรงกับเนื้อหาแล้วนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบ แก้ไขเนื้อหาและการใช้ภาษา ปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ดังนี้

2.5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติ บุรณะชาติ ประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

2.5.2 ดร.นริศรา เสือคล้าย อาจารย์ประจำวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

2.5.3 นายสยาม ตาวงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขุนสรวย

โดยหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้อง หรือไม่ มีเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

ให้คะแนนเท่ากับ +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ให้คะแนนเท่ากับ -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.6 นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปไว้ใช้ จากผลการวิเคราะห์ข้อคำถามในการวิจัยครั้งนี้ มีค่า IOC อยู่ที่ 1.00 ซึ่งถือว่า เป็นข้อคำถามที่อยู่ในเกณฑ์ความตรงเชิงเนื้อหา

2.7 ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.8 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.983

2.9 ปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือจากวิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 302 คน
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยกระทำโดย 2 วิธี ดังนี้ 1) แจกแบบสอบถามด้วยตนเอง 2) แจกแบบสอบถามทางช่องเมล์ของแต่ละสถานศึกษาเพื่อให้ธุรการโรงเรียนกระจายข่าวในการทำการตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามจำนวน 302 ชุด ได้รับกลับคืนมา 302 ชุด คิดเป็น ร้อยละ 100
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจากการเก็บข้อมูล มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อสมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้ (ชานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อผู้บริหารที่มีสมรรถนะการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตาม เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน ค่าที (T-test) โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถาม และวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence: IOC)

2.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพ หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

2.3 สถิติพื้นฐานและทดสอบสมมติฐาน

2.3.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

2.3.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.3.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation)

2.3.4 การทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (T-test for Independent Samples)

2.3.5 การทดสอบค่าเอฟ (F-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe')

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยครั้งนี้โดยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

SS แทน ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสองความแปรปรวน

MS แทน ค่าความแปรปรวนเฉลี่ย

df แทน ชั้นของความอิสระ

t แทน ค่าสถิติการแจกแจงแบบที

F แทน ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ

P แทน ค่าความน่าจะเป็น

* แทน ค่าความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (คน)	ค่าร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	147	48.68
หญิง	155	51.32
รวม	302	100
2. อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	57	18.87
31-40 ปี	117	38.74
41-50 ปี	88	29.14
51-60 ปี	40	13.25
รวม	302	100
3. ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	78	25.83
5-10 ปี	132	43.71
10 ปี ขึ้นไป	92	30.46
รวม	302	100

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 51.32 และเพศชาย จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 48.68 ด้านอายุ พบว่า ช่วงอายุที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด 31-40 ปี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 38.74 รองลงมา ช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 29.14 น้อยที่สุด ช่วงอายุ 51-60 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 ด้านประสบการณ์ทำงาน พบว่า ประสบการณ์ทำงานมากที่สุด 5-10 ปี จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 43.71 รองลงมา ประสบการณ์ทำงาน 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 30.46 และน้อยที่สุดประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 25.83

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหาร สถานศึกษายุคดิจิทัล		ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
		n = 302			
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล	4.03	0.31	มาก	4
2	ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม	4.07	0.26	มาก	3
3	ด้านการแก้ไขปัญหา	4.14	0.27	มาก	2
4	ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.31	0.38	มาก	1
5	ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.79	0.46	มาก	5
รวม		4.07	0.17	มาก	

จากตาราง 4 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.17) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.38) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.27) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.46)

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล

สมรรถนะด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล	ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
	n = 302			
	$\bar{X}$	S.D.		
1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึงและค้นหาข้อมูลดิจิทัล โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการ	4.11	0.75	มาก	1
2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการและวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.05	0.58	มาก	3
3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประเมินข้อมูลและเนื้อหาบนโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.96	0.71	มาก	5
4 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามาถในการใช้ข้อมูลดิจิทัลในการส่งต่อและกระจายข้อมูลให้กับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย	3.97	0.56	มาก	4
5 ผู้บริหารสถานศึกษามีจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้งานข้อมูลดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา	4.08	0.33	มาก	2
รวม	4.03	0.31	มาก	

จากตาราง 5 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.31) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึง และค้นหาข้อมูลดิจิทัล โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.75) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้งานข้อมูลดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.33) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประเมินข้อมูล และเนื้อหาบนโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.71)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม

สมรรถนะด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม		ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
		n = 302			
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม	4.10	0.55	มาก	2
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมโดยใช้รูปแบบออนไลน์ที่หลากหลายได้	4.02	0.69	มาก	5
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารตามบริบทและวัฒนธรรมบนโลกดิจิทัลได้	4.06	0.75	มาก	4
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการรวมกลุ่มบุคคลเพื่อทำงานตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา	3.98	0.68	มาก	6
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการวางแผนและกำหนดบทบาทของบุคคลเพื่อทำงานของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน	4.07	0.63	มาก	3
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา	4.07	0.45	มาก	3
7	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประสานความรู้ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา	4.16	0.53	มาก	1
รวม		4.07	0.26	มาก	

จากตาราง 6 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.26) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประสานความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา เพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.53) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.55) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการรวมกลุ่มบุคคลเพื่อทำงานตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.68)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการแก้ไขปัญหา

สมรรถนะด้านการแก้ไขปัญหา	ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
	n = 302			
	$\bar{X}$	S.D.		
1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการระบุปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.19	0.52	มาก	3
2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.26	0.58	มาก	1
3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการระบุความต้องการและการเลือกเครื่องมือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในการแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม	4.20	0.58	มาก	2
4 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์	4.10	0.66	มาก	4

ตาราง 7 (ต่อ)

สมรรถนะด้านการแก้ไขปัญหา	ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
	n = 302			
	$\bar{X}$	S.D.		
5 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ในการนำมาแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษา	4.01	0.72	มาก	6
6 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาในด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษา	4.08	0.64	มาก	5
รวม	4.14	0.27	มาก	

จากตาราง 7 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.58) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการระบุความต้องการและการเลือกเครื่องมือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในการแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.58) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ในการนำมาแก้ปัญหาในด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.72)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

สมรรถนะด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล	ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
	n = 302			
	$\bar{X}$	S.D.		
1 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสืบค้น รวบรวม ประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี	4.47	0.74	มากที่สุด	2
2 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการ และจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา	4.49	0.59	มากที่สุด	1
3 ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ ในการดำเนินงานในสถานศึกษา	4.14	0.73	มากที่สุด	4
4 ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะขั้นสูงในการพัฒนาสื่อหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.15	0.84	มาก	3
รวม	4.31	0.38	มากที่สุด	

จากตาราง 8 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.59) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสืบค้น รวบรวม ประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.74) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินงานในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.73)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

สมรรถนะด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ยุคดิจิทัล		ระดับสมรรถนะ		การแปลผล	ลำดับ
		n = 302			
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ในสถานศึกษา	3.72	0.99	มาก	5
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างสรรค์และสนับสนุนเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา	3.82	0.98	มาก	2
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.73	1.01	มาก	4
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีความในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้	3.87	1.00	มาก	1
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ด้านดิจิทัลให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.81	0.91	มาก	3
รวม		3.79	0.46	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีความในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 1.00) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการสร้างสรรค์และสนับสนุนเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.98) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ ในสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.99)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ

ความเห็นของครูต่อสมรรถนะของ ผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล		เพศ				t-test	p
		เพศชาย		เพศหญิง			
		n = 147		n = 155			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	ด้านความสามารถการรับรู้ ดิจิทัล	4.05	0.26	4.02	0.34	0.809	0.419
2	ด้านการสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม	4.13	0.23	4.01	0.28	4.009	0.000
3	ด้านการแก้ไขปัญหา	4.14	0.30	4.15	0.23	0.294	0.769
4	ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.29	0.42	4.34	0.35	1.161	0.247
5	ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.80	0.44	3.78	0.48	0.292	0.419
รวม		4.27	0.12	4.22	0.16	1.085	0.279

จากตาราง 10 พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะ
ของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงราย เขต 2 จำแนกตามอายุ ภาพรวมและรายด้าน

ความเห็นของครูต่อ สมรรถนะของผู้บริหารใน การบริหารสถานศึกษายุค ดิจิทัล	ช่วงอายุ								การ แปล ผล
	น้อยกว่า 30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		51-60 ปี		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1 ด้านความสามารถ การรับรู้ดิจิทัล	3.87	0.27	4.02	0.21	4.17	0.24	4.02	0.31	มาก
2 ด้านการสื่อสารและ การทำงานเป็นทีม	3.95	0.26	4.06	0.25	4.10	0.26	4.18	0.22	มาก
3 ด้านการแก้ไขปัญหา	4.02	0.27	4.21	0.30	4.13	0.22	4.14	0.21	มาก
4 ด้านการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	4.23	0.40	4.27	0.35	4.37	0.41	4.23	0.34	มาก
5 ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.82	0.42	3.74	0.47	3.82	0.42	3.81	0.52	มาก
รวม	4.13	0.16	4.23	0.15	4.31	0.09	4.27	0.13	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา
ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามอายุ ได้แก่
ช่วงอายุ น้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ
ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.40) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการแก้ไข
ปัญหา ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.27) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรม
การเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.42) ช่วงอายุ 31-40 ปี ความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.35)
ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.30) และด้านที่มีค่าเฉลี่ย
น้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.47) ช่วงอายุ
41-50 ปี ความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.41) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านความสามารถ
รับรู้
ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.24) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรม

การเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.42) และช่วงอายุ 51–60 ปี ความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.34) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.22) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 0.52)

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามอายุ

สมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1 ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3.16	3	1.05	12.612	0.000
	ภายในกลุ่ม	24.91	298	0.08		
	รวม	28.07	301			
2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม	1.32	3	0.44	6.911	0.000
	ภายในกลุ่ม	18.91	298	0.06		
	รวม	20.23	301			
3 ด้านการแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม	1.39	3	0.46	6.904	0.000
	ภายในกลุ่ม	20.04	198	0.07		
	รวม	21.43	301			
4 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.31	3	0.44	3.006	0.031
	ภายในกลุ่ม	43.22	298	0.15		
	รวม	44.53	301			
5 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.40	3	0.13	0.640	0.590
	ภายในกลุ่ม	61.61	298	0.21		
	รวม	62.01	301			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.73	3	0.24	9.065	0.000
	ภายในกลุ่ม	7.93	298	0.03		
	รวม	8.66	301			

จากตาราง 12 พบว่า ครูที่มีช่วงอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมมีความแตกต่างกัน และพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ด้านการแก้ไขปัญหาและด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's)

ตาราง 13 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	($\bar{X}$)	น้อยกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
		3.87	4.02	4.17	4.02
น้อยกว่า 30 ปี	3.87	-	-0.15*	-0.30*	0.15
31-40 ปี	4.02		-	-0.15*	-0.01
41-50 ปี	4.17			-	0.15
51-60 ปี	4.02				-

จากตาราง 13 พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และครูที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัลแตกต่างกับครูที่มีอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 14 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหาร
ในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย
เขต 2 ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	$(\bar{X})$	น้อยกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
		3.95	4.06	4.10	4.18
น้อยกว่า 30 ปี	3.95	-	-0.11	-0.14*	-0.23*
31-40 ปี	4.06		-	-0.33	-0.12
41-50 ปี	4.10			-	-0.88
51-60 ปี	4.18				-

จากตาราง 14 พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหาร
ในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม แตกต่างกับครูที่มีอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
และครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม
แตกต่างกับครูที่มีอายุ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 15 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหาร
ในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย
เขต 2 ในด้านการแก้ไขปัญหา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	$(\bar{X})$	น้อยกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
		4.02	4.21	4.13	4.14
น้อยกว่า 30 ปี	4.02	-	-0.19*	-0.11	-0.12
31-40 ปี	4.21		-	0.08	0.07
41-50 ปี	4.13			-	-0.15
51-60 ปี	4.14				-

จากตาราง 15 พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านแก้ไขปัญหา แตกต่างกับครูที่มีอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 16 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	$(\bar{X})$	น้อยกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
		4.23	4.27	4.37	4.23
น้อยกว่า 30 ปี	4.23	-	-0.32	-0.13*	-0.19*
31-40 ปี	4.27		-	-0.98	-0.16*
41-50 ปี	4.37			-	-0.59
51-60 ปี	4.23				-

จากตาราง 16 พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีอายุ 31-40 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีอายุ 41-50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และครูที่มีอายุ 41-50 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีอายุ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 17 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครูจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ	($\bar{X}$)	น้อยกว่า 30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51-60 ปี
		3.82	3.74	3.82	3.81
น้อยกว่า 30 ปี	3.82	-	0.78	0.00	0.02
31-40 ปี	3.74		-	-0.08	-0.06
41-50 ปี	3.82			-	0.02
51-60 ปี	3.81				-

จากตาราง 17 พบว่า ครูที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกับครูที่มีอายุ 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51-60 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ภาพรวมและรายด้าน

ความเห็นของครูต่อสมรรถนะของ ผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ประสบการณ์ทำงาน						การ แปล ผล
	น้อยกว่า		5-10 ปี		มากกว่า 10 ปี		
	5 ปี				ขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1 ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล	3.90	0.27	4.01	0.31	4.17	0.27	มาก
2 ด้านการสื่อสารและการทำงาน เป็นทีม	4.00	0.31	4.06	0.26	4.14	0.25	มาก
3 ด้านการแก้ไขปัญหา	4.07	0.30	4.19	0.27	4.13	0.22	มาก
4 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	4.20	0.39	4.31	0.37	4.41	0.37	มาก
5 ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ยุคดิจิทัล	3.78	0.44	3.79	0.47	3.80	0.44	มาก
รวม	3.99	0.17	4.07	0.17	4.13	0.15	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ครูมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามจำนวนประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.39) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.30) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.44) ประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.37) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการแก้ไขปัญหา ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.27) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.47) และประสบการณ์ทำงาน 10 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.37) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการรับรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.27) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.44)

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ยสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกประสบการณ์ทำงาน

สมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล		แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
1 ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม		3.15	2	1.57	18.881	0.000
	ภายในกลุ่ม		24.92	299	0.08		
	รวม		28.07				
2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม	ระหว่างกลุ่ม		0.89	2	0.44	6.870	0.001
	ภายในกลุ่ม		19.33	299	0.07		
	รวม		20.22	301			
3 ด้านการแก้ไขปัญหา	ระหว่างกลุ่ม		0.69	2	0.35	4.980	0.007
	ภายในกลุ่ม		20.75	299			
	รวม		21.44	301			

ตาราง 19 (ต่อ)

สมรรถนะผู้บริหารในการ บริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล		แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
4	ด้านการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	1.95	2	0.97	6.840	0.001
		ภายในกลุ่ม	42.58	299	0.14		
		รวม	44.53	301			
5	ด้านการสร้างวัฒนธรรม การเรียนรู้ยุคดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.02	2	0.01	0.04	0.962
		ภายในกลุ่ม	61.99	299	0.21		
		รวม	62.01	301			
รวม		ระหว่างกลุ่ม	0.82	2	0.41	15.772	0.000
		ภายในกลุ่ม	7.84	229	0.03		
		รวม	8.66	301			

จากตาราง 19 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมมีความแตกต่างกัน และพิจารณารายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งหมด 4 ด้าน คือ ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ด้านการแก้ไขปัญหาและด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's)

ตาราง 20 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ช่วงอายุ	$(\bar{X})$	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
		3.90	4.01	4.17
น้อยกว่า 5 ปี	3.90	-	-0.11*	-0.27*
5-10 ปี	4.01		-	-0.16*
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	4.17			-

จากตาราง 20 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในความสามารถการรับรู้ดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป และครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตาราง 21 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ช่วงอายุ	$(\bar{X})$	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
		4.00	4.06	4.14
น้อยกว่า 5 ปี	4.00	-	-0.06	-0.14*
5-10 ปี	4.06		-	-0.08
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	4.14			-

จากตาราง 21 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 22 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการแก้ไขปัญหา ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ช่วงอายุ	($\bar{X}$)	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
		4.07	4.19	4.13
น้อยกว่า 5 ปี	4.07	-	-0.12*	-0.05
5-10 ปี	4.19		-	0.07
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	4.13			-

จากตาราง 22 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการแก้ไขปัญหา แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 5-10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 23 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ช่วงอายุ	($\bar{X}$)	น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
		4.20	4.31	4.41
น้อยกว่า 5 ปี	4.20	-	-0.12	-0.21*
5-10 ปี	4.31		-	-0.98
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	4.41			-

จากตาราง 23 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน น้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนคู่อื่น พบว่า ไม่แตกต่าง

ตาราง 24 แสดงความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe's) ของสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของครู จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ช่วงอายุ ($\bar{X}$)		น้อยกว่า 5 ปี	5-10 ปี	มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป
		3.78	3.79	3.80
น้อยกว่า 5 ปี	3.78	-	0.01	0.02
5-10 ปี	3.79		-	0.01
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	3.80			-

จากตาราง 24 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไม่แตกต่างกับครูที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปี ขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 2 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์การทำงาน โดยผู้วิจัยได้นำเสนอโดยเรียงลำดับหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ด้านที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการแก้ไขปัญหา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลการเรียนรู้ยุคดิจิทัล

1. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านความสามารถรับรู้ดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึง และค้นหาข้อมูลดิจิทัล โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้งานข้อมูลดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษาและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประเมินข้อมูลและเนื้อหาบนโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประสานความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการรวมกลุ่มบุคคลเพื่อทำงานตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

3. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการระบุความต้องการและการเลือกเครื่องมือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในการแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ในการนำมาแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสถานศึกษา

4. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสืบค้น รวบรวม ประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินงานในสถานศึกษา

5. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีความในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรม ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างสรรค์และสนับสนุนให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ในสถานศึกษา

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน

1. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัลจะมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกัน

2. ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ด้าน คือด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ด้านการแก้ไขปัญหา และด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ด้านการแก้ไขปัญหา และด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย อภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจาก

ผู้บริหารสถานศึกษาได้ดำเนินการใช้อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการสืบค้น รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบในการบริหารงาน ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาสื่อหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ เพื่อให้สถานศึกษาดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ธันยพร สะสมผลสวัสดิ์ (2567) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการระบุปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาระบุความต้องการและการเลือกเครื่องมือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีการเรียนรู้และปรับตัวกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ และสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ในการนำมาแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ นาวัน พิณีจกรักษ์ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา มีสมรรถนะการแก้ไขปัญหาและการตัดสินใจด้วยการฝึกฝนทักษะและเทคนิคการแก้ไขปัญหาอย่างถูกหลักการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.3 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่น วางแผนและกำหนดบทบาทของบุคคลเพื่อทำงานของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน ประสานความรู้ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา เลือกใช้ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา สอดคล้องกับ ปวีศา มีศรี (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารในด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีความเข้าใจการค้นหาข้อมูลดิจิทัลซึ่งมีวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสม สามารถประเมินข้อมูลดิจิทัลบนการส่งต่อข้อมูล นำมาวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลและส่งต่อให้กับครูได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพอยู่บนพื้นฐานจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้งานข้อมูลดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับ วราวุฒิ มุขกระโทก (2566) ได้ทำการวิจัย

เรื่อง สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 พบว่า ผู้บริหารมีสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในด้านด้านการใช้ดิจิทัลเพื่อการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ มีความคิดสร้างสรรค์และสนับสนุนเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ วลีรัตน์ มุ่งรวกกลาง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุ และประสบการณ์ทำงาน มีความแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

2.1 ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญ การพัฒนาสถานศึกษาโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ มีความทันสมัย และเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน มีเป้าหมายในการดำเนินงานในสถานศึกษาร่วมกัน จึงทำให้ครูเพศชายและครูเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ เอกชัย มดแสง (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอำเภออ่างทอง พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลไม่ไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับ ไชยสิทธิ์ ศรีสมบัติ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า ครูผู้สอนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้ต่อบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา

ในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2.3 ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันความคิดเห็นต่อสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครูปฏิบัติหน้าที่การสอนและหน้าที่ต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารที่มีประสบการณ์ทำงานเป็นระยะเวลา มากบ้าง น้อยบ้างแตกต่างกันออกไป ส่งผลให้มีการพัฒนาความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาครู นักเรียน สถานศึกษาอย่างมีทิศทางและต่อเนื่องแตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับกิตติภูมิ เรืองเสน (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่าครูที่มีประสบการณ์ทำงานแตกต่างกัน มีการรับรู้ต่อสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

1. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านความสามารถการรับรู้ดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรศึกษาข้อมูลในการบริหารที่เหมาะสม สามารถนำมาประเมินเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและข้อมูลที่ได้รับสามารถส่งต่อให้กับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย

2. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม ผู้บริหารควรคำนึงการสื่อสารที่ดี สามารถถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่น วางแผนและกำหนดบทบาทของบุคลากรในสถานศึกษา เลือกใช้ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นประโยชน์เพื่อให้งานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

3. สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการแก้ไขปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษาควรเล็งเห็นปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษาหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหา เลือกเครื่องมือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในการแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาและปรับตัวให้ทันกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อนำมาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสถานศึกษา

4 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรปฏิบัติตัวในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสืบค้น รวบรวมประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ และจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการบริหาร

สนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินงานมีทักษะขั้นสูงในการพัฒนาสื่อหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5 สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ในสถานศึกษา สนับสนุนครูและผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ควรศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการบริหารงาน 4 ฝ่าย ในสถานศึกษา
3. ควรศึกษาสภาพและปัญหาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

บรรณานุกรม

- กณิษฐา ศิริศักดิ์. (2559). การวิจัยหลักสูตรวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- กมลนิตย์ วิลัยแสง. (2559). ประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของข้าราชการครูโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- กรณัญญ์ ตาแปง. (2562). บทบาทภาวะผู้นำทางการศึกษาของผู้บริหารยุคดิจิทัลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา กลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาแม่ฮ่องสอนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยพะเยา]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- กฤตฤณ ปูนอน. (2564). การศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะความเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5. วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 18(3), 139-149.
- กัมพล เรืองสมบัติ, สุชาติ บางวิเศษ และสุขุม พรหมเมืองคุณ. (2566). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. วารสารศรีล้านช้างปริทรรศน์, 9(2), 43-55.
- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2560). จิตสำนึกและจรรยาบรรณวิชาชีพครู. คอมเมอร์เชียล เวลด์มีเดีย.
- กิตติพัช เขียวฉ้วน. (2560). การทำงานเป็นทีมสู่การเพิ่มประสิทธิผลในการทำงาน. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 11(1), 335-370.
- กิตติพงศ์ สมชอบ. (2563, 27 มีนาคม). การศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย [Paper presentation]. การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กิตติภูมิ เรืองเสน. (2565). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. วารสารคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 6(2), 60-71.
- คณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษา. (2562). พันธกิจปฏิรูปการศึกษาไทย. <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1734-file.pdf>.

- คณะกรรมการอุดมศึกษา. (2561). แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
แห่งชาติเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิปริญญาตรี. สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา.
- จตุรภูษ เวียงสมุทร. (2566). สมรรถนะการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล
สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วารสารการบริหารการศึกษา มจร.วิทยาเขตร้อยเอ็ด,
3(3), 158-169.
- จิณณวัตร ปะโคพัก. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี.
- จุฬาลักษณ์ โสรพันธ์. (2564). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. [https://adacstou.
wixsite.com/adacstou/single-post/](https://adacstou.wixsite.com/adacstou/single-post/).
- ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐาน
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี].
- ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี และจินตกานต์ สุธรรมดี. (2560). กรอบแนวคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ขององค์การในศตวรรษที่ 21. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 12(ฉบับพิเศษ), 168-184.
- ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2560). Competency ทำงานกว่า ได้ผลดีกว่า. เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- ณัฐฤตา กันทาใจ. (2565). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. [การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์,
มหาวิทยาลัยพะเยา].
- दारूररण ถวิลการ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัล Digital Leadership. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทินกร บัวชู และทิพาพร บัวชู. (2562). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารครุศาสตร์สาร,
13(2), 285-294.
- ธนัสสรณ์ พลอยทับทิม. (2559). การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตภาคเหนือตอนล่าง. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- ธัญพร สะสมผลสวัสดิ์. (2567). สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ,
15(1), 198-211.

- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS* (พิมพ์ครั้งที่ 15). เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์.
- นภารัตน์ หอเจริญ. (2559). *สมรรถนะของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร].
- นพวัฒน์ ชัชวาลย์. (2566). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. *วารสารวิชาการรัตนบุศย์*, 5(1), 169-182.
- นาวัน พินิจอภิรักษ์. (2564). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 8(2), 328-342.
- นิติ ญาณะ. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารปัญญา*, 30(2), 33-41.
- บุญชู ใจใส. (2564). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อทักษะดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำมหาวิทยาลัยราชภัฏกลนคร*, 10(37), 1-10.
- ประเสริฐไชย สุขสอาด. (2566). ความต้องการจำเป็นทางด้านสมรรถนะดิจิทัลในช่วงเวลาวิกฤติของผู้บริหารและครูพลศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพื้นที่ภาคตะวันตก. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ มหาวิทยาลัยมหิดล*, 10(1), 1-17.
- ปราโมทย์ ถ่างกระโทก. (2561). *การศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของพยาบาลวิชาชีพไทย*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].
- ปวีศา มีศรี. (2560). สมรรถนะในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 5(1), 32-38.
- พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ. (2554). *การพัฒนาสมรรถนะทางการบริหาร*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรทิพย์ ไชยพนาพันธ์. (2564). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขยายโอกาส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1. *Journal of Roi Kaensarn Academ*, 6(9), 70-84.
- พรสรัญ รุ่งเจริญกิจกุล. (2564). *ภาวะผู้นำในการบริหารทีม*. <https://www.moneyandbanking.co.th/article/the-guru/team-leader-moneyandbanking-dec-2021>.
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. (2562, 30 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. (เล่มที่ 12 ตอนที่ 100 ก น. 2-10).

- เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560, 29 กรกฎาคม). *การศึกษาในยุคนี้ (ยุคดิจิทัล): Thailand 4.0* [Paper presentation]. การประชุมวิชาการและการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3, คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- ภาวินี หาว์ตร, ชัยยศ เดชสุระ และธีรวัฒน์ มอนโธสง. (2566). สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธ*, 10(3), 363-376.
- เมษา นวลศรี และกุลชาติ พันธวรกุล. (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะดิจิทัลสำหรับนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 49(3), 1-15.
- รัชนิกร แสงสว่าง. (2564). *การศึกษาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].
- วรารุณ มุขกระโทก. (2566). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 6(17), 68-79.
- วิศร เฝื่อนนิช. (2564). *ทำความเข้าใจ Digital Skill คืออะไร ทำไมถึงเป็นทักษะแห่งอนาคตที่คนรุ่นใหม่ต้องมี*. <https://techsauce.co/connext/career-insight/digital-skills>.
- วลีรัตน์ มุ่งรวกกลาง. (2563, 23 พฤษภาคม). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 3* [Paper presentation]. การประชุมวิชาการระดับชาติ, วิทยาลัยนครราชสีมา.
- ศศิวิมล มวงกล้า. (2562). *การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านความสามารถทางดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี].
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2559). *9 สมรรถนะสำคัญของผู้บริหารมืออาชีพ*. คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์. (2565). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.

- โคศิษฐา ศรีสมบัติ. (2565). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 2. [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยพะเยา].
- สงบ อินทรมณี. (2562). การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น, 16(1), 353-360.
- สมบัติ นพรัก. (2561). ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาศาสตร์การบริหาร. อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. (2567). แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2567. <https://www.cri2.go.th/>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). คู่มือประเมินสมรรถนะครู (ฉบับปรับปรุง). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2562). ทักษะด้านดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล. ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580). สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทย. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ. (2549). พัฒนาวิชาชีพผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษาประจำการ. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สิทธิศักดิ์ เพ็ชรยิ้ม. (2563). การทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี].
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2561). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชนา โกมลานิข. (2563). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- สุนันท์ รุ่งอรุณแสงทอง. (2561). การบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดประสิทธิภาพ. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 934-944.

- สุนันทนา กุศลประเสริฐ. (2565). *การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาพิษณุโลก*. [การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก].
- สุวรรณ พงษ์ผ่องพูล. (2558). *การทำงานเป็นทีมที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2*. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- โสภิตา สว่างเลิศกุล. (2560). *ดิจิทัล ‘สกล’ เตรียมพร้อมสู่ไทยแลนด์โมเดลใหม่*.
<https://www.posttoday.com/life/life/516410>
- อนุสิทธิ์ นามโยธา. (2555). *การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน*. [วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. ฐานข้อมูลเครือข่าย ThaiLis.
- อันธิกา ปริญญานิถกุล. (2563). *ทักษะดิจิทัลที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพในธุรกิจโรงแรมไทย: กรณีศึกษาโรงแรมในเครือดุสิตอินเตอร์เนชั่นแนลในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยาลัยดุสิตธานี.
- อาภรณ์ ภูวพิณพันธุ์. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะกลุ่มงาน HR บนแนวคิด 70 : 20 : 10 Learning model*. เอช อาร์ เซ็นเตอร์.
- อิสรา หาญรักษ์. (2563). *ทักษะการบริหารงานของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครพนม*. วารสารบริหารการศึกษา และภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 9(35), 277-288.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2561). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era)*.
<http://www.trueplookpanya.com>.
- เอกชัย มดแสง. (2562). *สมรรถนะของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช*. *Journal of Roi Kaensarn Academ*, 8(8), 354-371.
- Bryant, J. and Poustie, K. (2001). The new management development Paradigm. *Human Resource Planning*, 20(8), 14-21.
- David, C. M. (2008). *A Competency model for human resource management specialists to be used in the delivery of the human resource management cycle*. Mcber.
- European Union. (2006). *Recommendation of the European Union and of the Council*.
<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2006:394:0010:0018:en:PDF>.

- Ferrari, A. (2013). *DIGCOMP: A framework for developing and understanding digitalcompetence in Europe*. European Union.
- Ketia, K., Silva, d. and Patricia, A. (2017). *Digital Competence Model Of Distance Learning Students* (14th ed). International Conference on Cognition and Exploratory Learning in Digital Age.
- Kiss, M. (2017). *Digital skills in the EU labour market*. <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/cb9ff359e2c9-11e6-ad7c01aa75ed71a1/lansuage-en>.
- Likert, R. (1993). *New Patterns of Management*. McGraw-Hill.
- Manila, L., Norden, L. A. and Pears, A. (2018). *Digital competence, teacher self-efficacy and training needs*. The Association for Computing Machinery.
- Scott, B. P. (2009). *Evaluating the Impact of Traisin*. American Society of Training and Development.
- Sheninger, E. C. (2014). *Digital Leadership: changing paradigms for changing times*. Corwin.
- Stephanie, C., Riina, V. and Yves, P. (2016). *DigComp 2.1: The digital competence framework for citizens with eight proficiency levels and examples of use*. European Union.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร.สันติ บุรณชาติ

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

วุฒิการศึกษา กศ.ด. การบริหารการศึกษา

ตำแหน่ง ประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
และหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

วิทยฐานะ ผู้ช่วยศาสตราจารย์

2. ดร.นริศรา เสือคล้าย

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

วุฒิการศึกษา กศ.ด.

ตำแหน่ง อาจารย์

วิทยฐานะ -

3. นายสยาม ตาวงค์

สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านขุนสรวย ตำบลวาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

วุฒิการศึกษา กศ.ม.การบริหารการศึกษา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านขุนสรวย จังหวัดเชียงราย

วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ภาคผนวก ข รายนามหน่วยงานที่ให้ความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

1. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอแม่ลาว
2. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาอำเภอป่าแดด
3. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพานอุตร
4. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าหุ่งพานสันติ
5. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพานบูรพา
6. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาพานทักษิณ
7. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาสันสลีศรีเวียง
8. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเวียงกาหลงนาเทวี
9. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาแม่ชะจานเจดีย์ใหม่
10. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาข่ายป่าแดด-แม่สรวย
11. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีถ้อย-แม่พริก
12. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเจดีย์หลวง-ท่าก้อ
13. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาข่ายวาวี
14. ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาข่ายห้วยไคร้

ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 และเพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 จำแนกตามเพศ อายุและประสบการณ์การทำงาน คำตอบที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา และสามารถทำนายผลความสำเร็จในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้ โดยไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ และสถานภาพทางราชการของผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

2. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สอบถามข้อมูลกับ ครูผู้สอนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 มี 5 ด้าน

ธนัท อัครมงคล

นิสิตปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม (เกิน 6 เดือนขึ้นไปถือว่าเป็น 1 ปี)

- () ต่ำกว่า 30 ปี
() 31-40 ปี
() 41-50 ปี
() 51-60 ปี

3. ประสบการณ์ในการทำงาน (เกิน 6 เดือนขึ้นไปถือว่าเป็น 1 ปี)

- () น้อยกว่า 5 ปี
() 5-10 ปี
() มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

4. กลุ่มเครือข่ายฯ

() กลุ่มเครือข่ายฯ อำเภอแม่ลาว	() กลุ่มเครือข่ายฯ อำเภอป่าแดด
() กลุ่มเครือข่ายฯ พานอุตร	() กลุ่มเครือข่ายฯ ป่าหุ่งพานสันติ
() กลุ่มเครือข่ายฯ พานบูรพา	() กลุ่มเครือข่ายฯ พานทักษิณ
() กลุ่มเครือข่ายฯ สันสลีศรีเวียง	() กลุ่มเครือข่ายฯ เวียงกาหลงวนาเทวี
() กลุ่มเครือข่ายฯ แม่ชะจานเจดีย์ใหม่	() กลุ่มเครือข่ายฯ ป่าแดด-แม่สรวย
() กลุ่มเครือข่ายฯ ศรีถ้อย-แม่พริก	() กลุ่มเครือข่ายฯ เจดีย์หลวง-ท่าก้อ
() กลุ่มเครือข่ายฯ วาวี	() กลุ่มเครือข่ายฯ ห้วยไคร้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา
ยุคดิจิทัลสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2

แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้บริหารมีสมรรถนะการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
0	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึง และค้นหา ข้อมูลดิจิทัล โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูล ที่ต้องการ	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ท่านทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องระดับการบริหาร 5 หมายถึง ท่านมีความคิดเห็นว่า
ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึง และค้นหาข้อมูลดิจิทัล โดยมีวิธีการและเครื่องมือ
ที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านความสามารถในการรับรู้ดิจิทัล						
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเข้าถึง และค้นหาข้อมูลดิจิทัล โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่เหมาะสมกับข้อมูลที่ต้องการ					
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการและวิเคราะห์แยกแยะข้อมูลดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประเมินข้อมูลและเนื้อหาบนโลกดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามาถในการใช้ข้อมูลดิจิทัลในการส่งต่อและกระจายข้อมูลให้กับผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย					
5	ผู้บริหารสถานศึกษามีจริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้งานข้อมูลดิจิทัลในการบริหารสถานศึกษา					
ด้านการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม						
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม					
7	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม โดยใช้รูปแบบออนไลน์ที่หลากหลายได้					
8	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการถ่ายทอดสารตามบริบทและวัฒนธรรมบนโลกดิจิทัลได้					
9	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการรวมกลุ่มบุคคลเพื่อทำงานตามวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา					
10	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการวางแผนและกำหนดบทบาทของบุคคลเพื่อทำงานของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน					
11	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา					
12	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการประสานความรู้ร่วมกันในการแก้ไขปัญหาเพื่อผลลัพธ์ที่สำเร็จและเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา					

ข้อ	ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านการแก้ไขปัญหา						
13	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการระบุปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
14	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการหาแนวทางแก้ไขและลงมือแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
15	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการระบุความต้องการและการเลือกเครื่องมือด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลในการแก้ไขปัญหาในสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสม					
16	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้ได้อย่างสร้างสรรค์					
17	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ในการนำมาแก้ปัญหาด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษา					
18	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับเทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ เพื่อนำมาแก้ปัญหาด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษา					
ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล						
19	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้งานอุปกรณ์ทางเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการสืบค้น รวบรวม ประมวลผล เข้าถึงเครือข่ายข้อมูลต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี					
20	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการจัดการและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการบริหารสถานศึกษา					
21	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ในการดำเนินงานในสถานศึกษา					

ข้อ	ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
22	ผู้บริหารสถานศึกษามีทักษะขั้นสูงในการพัฒนาสื่อหรือซอฟต์แวร์ต่าง ๆ เพื่อดำเนินงานในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล						
23	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ในสถานศึกษา					
24	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างสรรค์และสนับสนุน เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา					
25	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล					
26	ผู้บริหารสถานศึกษามีความในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้					
27	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการส่งเสริมสนับสนุนความรู้ด้านดิจิทัลให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ภาคผนวก ง เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน กองบริหารงานวิจัย งานมาตรฐานการวิจัยและสารสนเทศ โทร. 1049

ที่ อว 7308/ว 2433 วันที่ 28 ตุลาคม 2567

เรื่อง ขออนุญาตโครงการและผลการพิจารณาโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน นายธนัท อัครมงคล (นิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยการศึกษา)

ตามที่ ท่านได้ส่งเอกสารเพื่อขอรับการพิจารณารับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เรื่อง “สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2” (Competencies of Administrators in Managing Educational Institutions in the Digital era, Under Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2) นั้น

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ได้พิจารณาและมีมติรับรอง และได้ส่งเอกสารรับรองโครงการพร้อมทั้งขอแจ้งเลขที่โครงการของท่าน คือ HREC-UP-HSS 2.2/262/67 เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการค้นหาข้อมูลและติดตามโครงการของท่าน ขอให้ท่านดำเนินการ ดังนี้

1. แจ้งเลขที่โครงการทุกครั้ง ที่มีการติดตามและสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว
2. กรณีมีการส่งเอกสารใด ๆ เกี่ยวกับโครงการนี้ กรุณาระบุเลขที่โครงการดังกล่าวทุกครั้ง

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ใ้ขอความร่วมมือท่านปฏิบัติตามข้อ 1 และข้อ 2 ไม่เช่นนั้นทางคณะกรรมการจริยธรรมฯ จะต้องใช้เวลาานพอสมควรในการสืบค้นหาต้นฉบับหรือรายละเอียดโครงการของท่านและอาจทำให้โครงการของท่านล่าช้าได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ดร. น.ส.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำทิพย์ เสมอเชื้อ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
The Human Research Ethics Committee of University of Phayao on Humanities and Social Sciences
19 หมู่ 2 ตำบลแม่มก้า อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา 56000 เบอร์โทรศัพท์ 05446 6666

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยพะเยา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากลได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2
: Competencies of Administrators in Managing Educational Institutions in the Digital era, Under Chiangrai Primary Educational Service Area Office 2

เลขที่โครงการวิจัย : HREC-UP-HSS 2.2/262/67

ผู้วิจัยหลัก : นายธนัท อัสวมงคล

สังกัดหน่วยงาน : วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.โสภา อำนวยรัตน์

สังกัดหน่วยงาน : วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

วิธีทบทวน : แบบเร่งรัด (Expedited)

รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทิพย์ เสมอเชื้อ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

วันที่รับรอง : 27 ตุลาคม 2567

วันหมดอายุ : 27 ตุลาคม 2568

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ธนัท อัสวมงคล
วัน เดือน ปี เกิด	27 มกราคม 2539
สถานที่เกิด	จังหวัดพะเยา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2562 กศ.บ.(การศึกษา) และ วท.บ.(เคมี), มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	177/13 หมู่ 11 ตำบลแม่ใส อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา
ผลงานตีพิมพ์	ธนัท อัสวมงคล. (2568). สมรรถนะของผู้บริหารในการบริหารสถานศึกษา ยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี, 8(2), 72-87.

